

ELS FRONTS DE GUERRA

GREUS ESDEVENIMENTS A PORTUGAL

Accions victorioses a Talavera, Aragó i Andalusia
Juli Just, ministre d'Obres Públiques

El poble portuguès, també
contra els seus opressors

En un breu comentari que publicàvem en aquestes columnes arran de la sublevació de dos vaixells de la marina de guerra portuguesa, ja insinuàvem la fonamentada possibilitat que el moviment insurreccional, dominat en principi pel Govern, tingués una vastitud i una profunditat força més considerable que el fet esporàdic de la subversió dels tripulants d'un canoner i d'un destructor.

La insurrecció d'una part de l'esquadra no era pas, com hem vist després, un cop de força aïllat, sinó una subversió íntimament vinculada, espiritualment i pràcticament, a un moviment general de protesta en les masses populars del país tirantades des de fa sis anys sota la fèrula del sagnant Oliveira Salazar.

A les vint-i-quatre hores de la sublevació del «Albuquerque» i del «Daos», quatre altres vaixells de guerra disparaven els seus canons damunt la capital lusitana. Era l'avis definitiu de la «evolució» que amenagava d'enderrocar el coratc edifici de la dictadura jesuítica del tortuós ex-professor de la Universitat de Coimbra.

Paral·lelament a la sublevació de gran part de la marina de guerra, el proletariat de Lisboa, Oporto i altres grans ciutats portugueses es llançava al carrer declarant la vaga general revolucionària. Nombrosos guarnicions militars comandades per l'oficialitat subalterna, acèrrima enemiga de les castes dirigents, s'ajunten també contra l'opressió del Govern. El moviment s'estén. Les masses populars, posseïdes d'un gran esperit combatiu, no cessen de manifestar la seva adhesió al poble espanyol que destrueix el feixisme a la Península.

La dictadura lusitana trontolla, s'esberla, davant l'ímpetu dels treballadors portuguesos. Els milers d'obres confinats a les illes Açores i a les possessions portugueses del continent africà esperen ansiosament el resultat de la lluita entre la llibertat i l'opressió, entre la justícia i el despotisme.

El Govern de Lisboa es veu impotent per a deturar l'empenta ardent dels treballadors lusitans. Per a intentar-ho ha decretat la creació de la «legió portuguesa». «Patriotes» de divuit a cinquanta anys, la missió dels quals és assassinar en massa els obrers i els antifeixistes per a salvar l'ordre dels camps de concentració i la civilització d'un règim colonial.

Totes les notícies que es van rebent dels fets gravíssims que s'estan desenrotllant en el rectangle de terra situat a l'Oest de la península evidencien que la lluita entre les castes governants i forces repressives a les seves ordres i els obrers i antifeixistes tots de Portugal, pot ésser llarga.

No cal que remarquem la positiva i profunda repercussió que una victòria de l'exèrcit de la llibertat significaria en la guerra civil espanyola.

El Govern sembla impotent per a dominar el moviment

Londres, 15. — Telegrafien de Gibraltar que aquest matí s'han sublevat altres unitats de l'Esquadra portuguesa.

Les tripulacions detingueren la oficialitat i maten tots els mariners que oferien resistència. Un cop foren aïllats dels vaixells, els mariners se situaren a la desembocadura del Tago i bombardejaren immediatament la capital. El sobtat bombardeig va causar un enorme pànic entre la població. Les explosions de les granades causaren importants danys en alguns punts de la capital. Resultaren vuit persones mortes.

Segons les darreres notícies, el Govern sembla ésser impotent per a dominar el moviment.

El moviment contra la dictadura és va estenent

Londres, 15. — El moviment contra la dictadura portuguesa, iniciat en algunes unitats de l'Esquadra, s'ha estès a nombroses guarnicions militars, a diversos punts de la nació. Nombrosos oficials han estat fets presoners pels soldats i altres han resultat morts.

El Govern ha donat ordre que les tropes romanguin aquarterades, però segons sembla la mesura resulta de dubtosa eficàcia.

Les notícies de la suposada mort del diputat comunista produeixen condol a la Generalitat

«Sentiria en l'ànima la mort de Maurín», digué el cap de Govern

El president del Consell rebé ahir al migdia els informadors als quals digué que tenia excel·lents impressions dels fronts de combat.

El senyor Casanoves, a preguntes dels periodistes, manifestà que el dimarts, a la tarda, sortí cap a Madrid el conseller interí de Finances, senyor Terradellas, i que durant la seva absència s'havia fet càrrec ell de les carteres de Finances i Economia.

«He llegit — va afegir el senyor Casanoves — la nota que publica «La Batalla» d'avui en la qual es dona compte de la possible mort de l'amig Joaquim Maurín.

Creiem — continuà — que ho sento en l'ànima, puix que Maurín era un bon amic de fa molt de temps, de quan lluitàvem junts a la Confe-

deració i l'havia visitat moltes vegades al Castell de Montjuïc, quan estava detingut i també havia intervingut en la seva defensa algunes vegades.

Això demostra encara més la brutalitat dels feixistes que maten tots els qui poden representar quelcom dintre de la nova concepció social del món, puix que Maurín era una esperança. Ja us dic que érem molt amics, ell va tirar per una banda, i jo per una altra, però era un home que prometia, i he sentit molt que pugui haver mort, si bé resta encara una esperança que la trista nova no tingui confirmació.

Preguntat quan hi hauria Consell, el senyor Casanoves va manifestar als reporters que no sabia encara si se celebraria dijous o divendres.

EL CAMPANAR DE SIETAMO

Fumejant encara l'incendi produït per l'artilleria, les forces lleials entren a Sietamo, on es veu el campanar fumant per la foguera. (Foto. Centelles.)

La situació de la dictadura portuguesa és greu — Ha esclatat la vaga general revolucionària

Londres, 15. — El «News Chronicle», ampliant avui les seves informacions sobre la greu situació de la dictadura portuguesa, confirma que els obrers es disposen a secundar el moviment, i en alguns importants centres obrers ha esclatat ja la vaga general revolucionària per tal d'ajudar l'activitat de la Marina i de l'Exèrcit.

De Gibraltar confirmen l'existència i l'extensió del moviment antifeixista

Londres, 15. L'enviat del «Daily Herald» a Gibraltar comunica que, malgrat la rigorosa censura, s'han rebut notícies confirmant l'extensió del moviment antifeixista de Portugal. Hom té la impressió que les masses populars portugueses han realitzat manifestacions de simpatia envers el Front Popular espanyol, i que a nombrosos punts s'han registrat protestes contra l'actitud adoptada per la dictadura portuguesa a favor dels facciosos espanyols.

Es crea la «Legió portuguesa» contra els enemics de «la pàtria» — Anirà, d'una manera especial, contra el comunisme i l'anarquisme

Lisboa, 16. — Ahir, a la nit, es reuní el Consell de Ministres per a examinar la situació interior i exterior. En la nota oficial lliurada a la sortida del Consell no es parla per res dels incidents ocorreguts ahir, i que segurament seran objecte d'exàmens ulteriors.

S'aprovà un decret pel qual el Govern autoritza la creació de la «Legió portuguesa», composta de patri-

tes voluntaris. La «Legió» ajudarà en cas necessari les forces regulars per a lluitar contra els enemics de la pàtria i els enemics de l'ordre social. La «Legió» estarà composta de ciutadans portuguesos de divuit a cinquanta anys, i s'organitzarà als territoris de la metròpolis i a les colònies. La «Legió» estarà dirigida per un consell nomenat pel Govern, el qual també designarà el comandant de la «Legió». Entre altres atribucions la «Legió» haurà de combatre en tots els aspectes les doctrines subversives, especialment el comunisme i l'anarquisme.

EL BRASIL ES NEGA A PROPORCIONAR ARMES ALS REBELS

Rio de Janeiro, 16. — El Govern del Brasil ha rebut un despatx de l'ex-genera Franco demanant armes. Se li ha contestat en forma negativa.

Els treballadors del camp al front o extremen que no estan enrolats a les milícies, treballen també intensament a favor de la causa republicana. Cal preparar el pas per a l'artilleria que protegeix l'avantatge de les forces lleials, fent un camí com una carretera en poques hores. (Foto. Express.)

Bombardeig aeri d'Estrecho Quinto i Monte Aragón

Un avió rebel és obligat a aterrar per l'aviació republicana prop d'Almudévar

Comunicat del conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

«L'aviació ha bombardejat molt eficaçment les posicions enemigues d'Estrecho Quinto, Monte Aragón i Almudévar. Un aparell facciós intentà volar sobre les nostres línies avançades; ha estat perseguit pels nostres avions, que, metral·lant-lo, l'han obligat a fugir i prendre terra precipitadament a les immediacions d'Almudévar. A la resta del front, sense novetat.»

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

DEL FRONT DE GUERRA

RECORRENT LES NOSTRES AVANÇADES

(Crònica de la Columna Maçia-Compans, per LLUIS CAPDEVILA)

A les nou del matí truquen a la porta de la cambra. Un trompeta m'avis que a baix m'esperen el company Salvador Masset —excel·lent company que m'ajudarà mol— i els ja amics Antoni Micó i Josep Vilanova, pilots d'aviació.

En rento, em vesteixo, i, dejà, —fins a les onze no obren bars i cafès a Alcanyis, i no hi ha manera de prendre una tassa de te o de cafè—, puix a l'automòbil un veritable automòbil de guerra, que encara porta pols del dia inicial de la revolta. Masset em proporciona unes pastilles de xocolata i un ric de pa.

Mentre fem benzina, a la sortida del poble, entrem a un hostal al costat d'una església molt bella, abandonada. Amb nosaltres entra un indigena, que diu a la tavernera, una taverneta d'onze anys: —A esos camaradas no les cobres nada. Y danos unas copitas de aguardiente.

Aquest és dels meus. L'aigua per a rentar-se i prohi. Avancem carretera enllà camí de Muniesa. Aviat deixem el deliciós oasi que és Alcanyis i entrem a la pàrmera aragonesa. Fa un sol terrible, espantós, d'infern. Aquelles notes de ciutat que cada any, en ve-

nir Pestiu, els entra la mania de tornar-se de color de pa torrat, en lloc d'anar a la platja podrien venir-se'n aïll a passar una temporada sota el sol. És tan fort, que jo crec que si posaven un pollastre ja amanit dintre la corresponent casola, no caldria encendre el foc: el sol el couria.

Ni una casa, ni un arbre. El paisatge té una desolació infinita. Tot té un color de pols a base del siena, l'ocre i el gris. Sota el blau pràctic del cel: un cel tacat per uns núvols que semblen de nata. Només farigola, romaní, espigol. I això no (Passa a la pàgina 5.)

El nacionalista Irujo serà ministre sense cartera i Juli Just, ministre d'Obres Públiques

Madrid, 16. — Segons les nostres notícies, no per dificultats de tipus polític, sinó per consideracions de partit, els nacionalistes bascos no regategen al Govern cap ajut, i donaran un ministre, que és el senyor Irujo, i no ho és per considerar que és més necessari a les Bascongadas el senyor Aguirre.

El senyor Irujo tal vegada serà ministre sense cartera i a la cartera d'Obres Públiques l'ocuparà el diputat republicà Juli Just.

El seu nomenament i la disposició en que el senyor Uribe cessa en l'exercici interí de la cartera d'Obres Públiques, apareixerà a la «Gaceta» d'avui.

La direcció de la guerra

El senyor Ossorio i Gallardo ha publicat al diari madrileny «Informaciones» un excel·lent article sobre el problema del pla militar i del comandament. Creu el nostre il·lustre amic que, en la guerra actual, hi ha d'haver un pla únic i comandaments diversos. En el fons, el parer de l'articulista coincideix amb allò que, sobre el mateix tema, vam exposar nosaltres no fa pas gaire. Sosteniem, en efecte, que cal una coordinació de les operacions militars, i alhora un marge de llibertat d'acció per als diversos fronts.

Convenia que, de Madrid estant, una persona prestigiosa com el senyor Ossorio defensés la bona tesi, tot oposant-la a certes tendències absorbents i centralistes, l'accentuació de les quals seria funesta per a tots, no sols en l'aspecte polític, ans encara en l'aspecte militar.

Compte amb les fórmules màgiques! Hi ha qui creu que l'adopció de la fórmula del comandament únic farà el miracle d'una victòria segura i ràpida. La veritat és que caldria, primer de tot, definir aquesta fórmula.

«Què es vol significar amb els mots «comandament únic»? «Que hi hagi un organisme encarregat de coordinar les operacions militars, és a dir, de traçar un pla de conjunt? Això està bé, i és necessari. Però si amb els mots «comandament únic» es vol significar que la direcció de les operacions ha d'ésser unipersonal o

que ha d'estar centralitzada, aleshores hauríem de declarar que la fórmula és absurda, nociva i materialment impracticable.

Una guerra amb fronts diversos i allunyats exigeix la coordinació, però repel·leix la centralització del comandament. Volem creure que ningú no demana una tal centralització. Si aquesta fos una tesi militar, diríem que és equivocada. Si es tractés del que se'n diu una «qüestió d'autoritat», la considerariem desplaçada i sobrerà.

«Com va anar la unitat de comandament en aquells dies decisius del passat mes de juliol? Té raó el senyor Ossorio i Gallardo. Hi ha d'haver un comandament únic a cada front, i per tant diversos comandaments. Però les operacions en els fronts múltiples han d'estar coordinades per un pla únic, millor dit, per un pla de conjunt.

Si a l'organisme d'enllaç encarregat d'elaborar aquest pla hom volgués denominar-lo «comandament únic», trobaríem la denominació poc adequada, però això ens semblaria un detall secundari. La cosa essencial és que a cada front dirigeixi les operacions militars un comandament propi que conegui les realitats i les necessitats de cada cas concret. Pla de conjunt, i executors autònoms. Heus ací, no ja la millor fórmula, ans encara l'única fórmula possible.

A. ROVIRA I VIRGILI

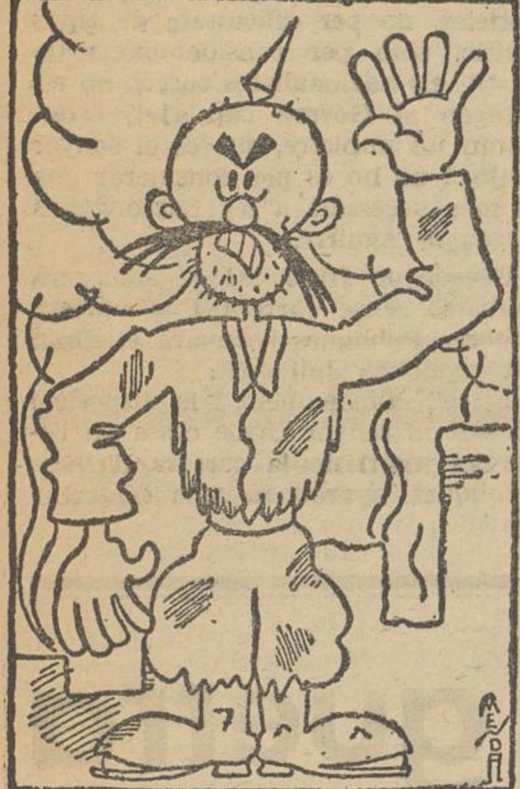
FENT CAMÍ PER A L'ARTILLERIA REPUBLICANA

«EL ETERNO EMBOSCADO
¿Cuándo dejará quieto el brazo?»
(De «El Sol».)

«EN EL ALCAZAR DE TOLEDO
EL CADETE FACCIOSO. — Estoy aprendiendo ciencia militar como para sacar ocho sobresalientes. ¡Me nudo cursillo nos están dando estos republicanos!»
(De «La Voz».)

«HEROISMO FACCIOSO
EL DEL ALCAZAR. — ¡Las mujeres y los niños que perecen primero!»
(De «El Liberal».)

«LA CONSIGNA
DE LOS TRAIDORES
O Dios los cría y el crimen los junta
U. H. A.
(Uníos, hermanos asesinos)
(De «La Voz Valenciana».)

«EL SITIADO
— Voy a morir como un cristiano... ¡Me van a romper el bautismo!»
(De «Heraldo de Madrid».)

Els Tribunals Populars reivindiquen la puresa de l'esperit jurídic

Política, diu:
«En todas las provincias donde mantiene su autoridad el Gobierno legítimo funcionan normalmente los Tribunales Populares. A través de la labor ingratia, difícil, abrumadora, que han de llevar a cabo estos organismos, los que juzgan sin pasión tienen que advertir en ellos un sentido de justicia y responsabilidad que significa aún más la obra del pueblo.
Hasta el enemigo tendrá que reconocer que los jueces populares han reivindicado la pureza del espíritu jurídico y proceden con la seriedad y el buen sentido que exige una tarea tan delicada. El procedimiento se lleva con toda suerte de garantías; las pruebas se desarrollan con toda amplitud, y a la hora de juzgar se dosifica la responsabilidad, estableciéndose aquella gradación de sanciones que determina el sistema punitivo vigente. Así, vemos la aplicación de penas máximas en los casos de mayor responsabilidad, pero en ningún caso las sentencias adolecen de rigidez y sectarismo. Hay penas inferiores, y hasta absoluciones. Últimamente un Tribunal ha llegado a la propuesta de conmutación de pena, que el Gobierno hubo de aprobar inmediatamente.
Se hace, pues, justicia sin olvidar ninguna de las elevadas normas que deben inspirar la labor de los jueces. El deber de todos cuantos colaboran en la lucha contra el fascismo es el de colaborar en el prestigio a estos Tribunales, formados por magistrados inequívocamente republicanos y por jurados del Frente Popular. De esta manera, a la gloriosa acción de las armas republicanas, que en los frentes de combate luchan por la libertad del país, se unirá la honrosa labor de unos Tribunales Populares intérpretes austeros de la ley, que sin ceder un punto de su sagrado mandato e impiden que la leyenda pueda favorecer a los sediciosos o a sus colaboradores, darán al mundo la sensación de rigor jurídico. A nadie más que a esos Tribunales le está permitida la sanción de los delitos contra la República ni nadie puede permitirle el exceso de hurtar a los reos al enjuiciamiento de esos legítimos representantes de la justicia popular.»

«Sin abandonar las tareas conducentes a la más próxima consecución de la victoria total sobre los rebeldes, hemos de dedicar también parte de nuestras preocupaciones a la orientación de la vida económica el día siguiente del triunfo.
En esa fecha comenzará una segunda etapa de lucha, acaso más dura y más difícil, por exigir sacrificios más calados y menos especulaciones. Apagado el fragor de la contienda, surgirá la fría reflexión de ver nuestra economía en ruinas, deshecho nuestro crédito exterior, paralizados o desarticulados los principales mecanismos del crédito interno y planteados con insospechada crudeza los añejos problemas, además de otros nuevos, de la reestructuración económica del país.
Para acometer en serio tales problemas y reorganizar a España desgraciada no vemos sino una fórmula adecuada: la adopción del principio cooperativo y de sus métodos peculiares con la máxima extensión posible. Sistema único para aprovechar la incertidumbre de las grandes industrias, es también el único medio de coordinar la continuidad material de éstas con la necesidad de respetar los intereses de los industriales más modestos y solidarios con el nuevo régimen económico naciente.
Es instructivo el ejemplo de Dinamarca. Hundida en gravísima crisis hace pocos años, ha logrado rehacerse y alcanzar prosperidad inenarrable merced a una franca transformación de su régimen capitalista, no extinguido aún del todo, en otro régimen progresivamente cooperativo. De otras naciones pudieramos invocar ejemplos. Pero el más conmovedor es el de Rusia, cuyos mejores éxitos en ya casi veinte años de afanosos ensayos por crear un mundo nuevo se han debido al cooperativismo, y han sido tanto más brillantes y fecundos cuanto más se han acercado al ideal puro de la cooperación.
Advertimos y subrayamos bien, empero, que sería desatinado crear «mecanismos» de cooperación en un ambiente social no impregnado previamente por el espíritu cooperativo. Es este espíritu, este ideal, lo que importa difundir y vigorizar para que se muevan útiles los mecanismos económicos que en él se inspiran. Otra cosa sería trabajar en el vacío; como lo ha sido el ejemplo de flagrante evidencia la pretendida creación de Sindicatos sin espíritu sindical, como los fenecidos Sindicatos amarillos.
Organicemos, pues, el cooperativismo, empezando por difundir el espíritu de cooperación. Ya que tanto se nos ha motejado de materialistas a cuantos militamos en los partidos y organizaciones proletarias, mostremos como nuestra labor se funda siempre en motivos y fuerzas más auténticas y fecundas espiritualmente.»

El sistema cooperatiu a Espanya

L'opinió d'informacions sobre aquí tema, és la següent:
«Sin abandonar las tareas conducentes a la más próxima consecución de la victoria total sobre los rebeldes, hemos de dedicar también parte de nuestras preocupaciones a la orientación de la vida económica el día siguiente del triunfo.
En esa fecha comenzará una segunda etapa de lucha, acaso más dura y más difícil, por exigir sacrificios más calados y menos especulaciones. Apagado el fragor de la contienda, surgirá la fría reflexión de ver nuestra economía en ruinas, deshecho nuestro crédito exterior, paralizados o desarticulados los principales mecanismos del crédito interno y planteados con insospechada crudeza los añejos problemas, además de otros nuevos, de la reestructuración económica del país.
Para acometer en serio tales problemas y reorganizar a España desgraciada no vemos sino una fórmula adecuada: la adopción del principio cooperativo y de sus métodos peculiares con la máxima extensión posible. Sistema único para aprovechar la incertidumbre de las grandes industrias, es también el único medio de coordinar la continuidad material de éstas con la necesidad de respetar los intereses de los industriales más modestos y solidarios con el nuevo régimen económico naciente.
Es instructivo el ejemplo de Dinamarca. Hundida en gravísima crisis hace pocos años, ha logrado rehacerse y alcanzar prosperidad inenarrable merced a una franca transformación de su régimen capitalista, no extinguido aún del todo, en otro régimen progresivamente cooperativo. De otras naciones pudieramos invocar ejemplos. Pero el más conmovedor es el de Rusia, cuyos mejores éxitos en ya casi veinte años de afanosos ensayos por crear un mundo nuevo se han debido al cooperativismo, y han sido tanto más brillantes y fecundos cuanto más se han acercado al ideal puro de la cooperación.
Advertimos y subrayamos bien, empero, que sería desatinado crear «mecanismos» de cooperación en un ambiente social no impregnado previamente por el espíritu cooperativo. Es este espíritu, este ideal, lo que importa difundir y vigorizar para que se muevan útiles los mecanismos económicos que en él se inspiran. Otra cosa sería trabajar en el vacío; como lo ha sido el ejemplo de flagrante evidencia la pretendida creación de Sindicatos sin espíritu sindical, como los fenecidos Sindicatos amarillos.
Organicemos, pues, el cooperativismo, empezando por difundir el espíritu de cooperación. Ya que tanto se nos ha motejado de materialistas a cuantos militamos en los partidos y organizaciones proletarias, mostremos como nuestra labor se funda siempre en motivos y fuerzas más auténticas y fecundas espiritualmente.»

«Sin abandonar las tareas conducentes a la más próxima consecución de la victoria total sobre los rebeldes, hemos de dedicar también parte de nuestras preocupaciones a la orientación de la vida económica el día siguiente del triunfo.
En esa fecha comenzará una segunda etapa de lucha, acaso más dura y más difícil, por exigir sacrificios más calados y menos especulaciones. Apagado el fragor de la contienda, surgirá la fría reflexión de ver nuestra economía en ruinas, deshecho nuestro crédito exterior, paralizados o desarticulados los principales mecanismos del crédito interno y planteados con insospechada crudeza los añejos problemas, además de otros nuevos, de la reestructuración económica del país.
Para acometer en serio tales problemas y reorganizar a España desgraciada no vemos sino una fórmula adecuada: la adopción del principio cooperativo y de sus métodos peculiares con la máxima extensión posible. Sistema único para aprovechar la incertidumbre de las grandes industrias, es también el único medio de coordinar la continuidad material de éstas con la necesidad de respetar los intereses de los industriales más modestos y solidarios con el nuevo régimen económico naciente.
Es instructivo el ejemplo de Dinamarca. Hundida en gravísima crisis hace pocos años, ha logrado rehacerse y alcanzar prosperidad inenarrable merced a una franca transformación de su régimen capitalista, no extinguido aún del todo, en otro régimen progresivamente cooperativo. De otras naciones pudieramos invocar ejemplos. Pero el más conmovedor es el de Rusia, cuyos mejores éxitos en ya casi veinte años de afanosos ensayos por crear un mundo nuevo se han debido al cooperativismo, y han sido tanto más brillantes y fecundos cuanto más se han acercado al ideal puro de la cooperación.
Advertimos y subrayamos bien, empero, que sería desatinado crear «mecanismos» de cooperación en un ambiente social no impregnado previamente por el espíritu cooperativo. Es este espíritu, este ideal, lo que importa difundir y vigorizar para que se muevan útiles los mecanismos económicos que en él se inspiran. Otra cosa sería trabajar en el vacío; como lo ha sido el ejemplo de flagrante evidencia la pretendida creación de Sindicatos sin espíritu sindical, como los fenecidos Sindicatos amarillos.
Organicemos, pues, el cooperativismo, empezando por difundir el espíritu de cooperación. Ya que tanto se nos ha motejado de materialistas a cuantos militamos en los partidos y organizaciones proletarias, mostremos como nuestra labor se funda siempre en motivos y fuerzas más auténticas y fecundas espiritualmente.»

«Sin abandonar las tareas conducentes a la más próxima consecución de la victoria total sobre los rebeldes, hemos de dedicar también parte de nuestras preocupaciones a la orientación de la vida económica el día siguiente del triunfo.
En esa fecha comenzará una segunda etapa de lucha, acaso más dura y más difícil, por exigir sacrificios más calados y menos especulaciones. Apagado el fragor de la contienda, surgirá la fría reflexión de ver nuestra economía en ruinas, deshecho nuestro crédito exterior, paralizados o desarticulados los principales mecanismos del crédito interno y planteados con insospechada crudeza los añejos problemas, además de otros nuevos, de la reestructuración económica del país.
Para acometer en serio tales problemas y reorganizar a España desgraciada no vemos sino una fórmula adecuada: la adopción del principio cooperativo y de sus métodos peculiares con la máxima extensión posible. Sistema único para aprovechar la incertidumbre de las grandes industrias, es también el único medio de coordinar la continuidad material de éstas con la necesidad de respetar los intereses de los industriales más modestos y solidarios con el nuevo régimen económico naciente.
Es instructivo el ejemplo de Dinamarca. Hundida en gravísima crisis hace pocos años, ha logrado rehacerse y alcanzar prosperidad inenarrable merced a una franca transformación de su régimen capitalista, no extinguido aún del todo, en otro régimen progresivamente cooperativo. De otras naciones pudieramos invocar ejemplos. Pero el más conmovedor es el de Rusia, cuyos mejores éxitos en ya casi veinte años de afanosos ensayos por crear un mundo nuevo se han debido al cooperativismo, y han sido tanto más brillantes y fecundos cuanto más se han acercado al ideal puro de la cooperación.
Advertimos y subrayamos bien, empero, que sería desatinado crear «mecanismos» de cooperación en un ambiente social no impregnado previamente por el espíritu cooperativo. Es este espíritu, este ideal, lo que importa difundir y vigorizar para que se muevan útiles los mecanismos económicos que en él se inspiran. Otra cosa sería trabajar en el vacío; como lo ha sido el ejemplo de flagrante evidencia la pretendida creación de Sindicatos sin espíritu sindical, como los fenecidos Sindicatos amarillos.
Organicemos, pues, el cooperativismo, empezando por difundir el espíritu de cooperación. Ya que tanto se nos ha motejado de materialistas a cuantos militamos en los partidos y organizaciones proletarias, mostremos como nuestra labor se funda siempre en motivos y fuerzas más auténticas y fecundas espiritualmente.»

«Sin abandonar las tareas conducentes a la más próxima consecución de la victoria total sobre los rebeldes, hemos de dedicar también parte de nuestras preocupaciones a la orientación de la vida económica el día siguiente del triunfo.
En esa fecha comenzará una segunda etapa de lucha, acaso más dura y más difícil, por exigir sacrificios más calados y menos especulaciones. Apagado el fragor de la contienda, surgirá la fría reflexión de ver nuestra economía en ruinas, deshecho nuestro crédito exterior, paralizados o desarticulados los principales mecanismos del crédito interno y planteados con insospechada crudeza los añejos problemas, además de otros nuevos, de la reestructuración económica del país.
Para acometer en serio tales problemas y reorganizar a España desgraciada no vemos sino una fórmula adecuada: la adopción del principio cooperativo y de sus métodos peculiares con la máxima extensión posible. Sistema único para aprovechar la incertidumbre de las grandes industrias, es también el único medio de coordinar la continuidad material de éstas con la necesidad de respetar los intereses de los industriales más modestos y solidarios con el nuevo régimen económico naciente.
Es instructivo el ejemplo de Dinamarca. Hundida en gravísima crisis hace pocos años, ha logrado rehacerse y alcanzar prosperidad inenarrable merced a una franca transformación de su régimen capitalista, no extinguido aún del todo, en otro régimen progresivamente cooperativo. De otras naciones pudieramos invocar ejemplos. Pero el más conmovedor es el de Rusia, cuyos mejores éxitos en ya casi veinte años de afanosos ensayos por crear un mundo nuevo se han debido al cooperativismo, y han sido tanto más brillantes y fecundos cuanto más se han acercado al ideal puro de la cooperación.
Advertimos y subrayamos bien, empero, que sería desatinado crear «mecanismos» de cooperación en un ambiente social no impregnado previamente por el espíritu cooperativo. Es este espíritu, este ideal, lo que importa difundir y vigorizar para que se muevan útiles los mecanismos económicos que en él se inspiran. Otra cosa sería trabajar en el vacío; como lo ha sido el ejemplo de flagrante evidencia la pretendida creación de Sindicatos sin espíritu sindical, como los fenecidos Sindicatos amarillos.
Organicemos, pues, el cooperativismo, empezando por difundir el espíritu de cooperación. Ya que tanto se nos ha motejado de materialistas a cuantos militamos en los partidos y organizaciones proletarias, mostremos como nuestra labor se funda siempre en motivos y fuerzas más auténticas y fecundas espiritualmente.»

«Sin abandonar las tareas conducentes a la más próxima consecución de la victoria total sobre los rebeldes, hemos de dedicar también parte de nuestras preocupaciones a la orientación de la vida económica el día siguiente del triunfo.
En esa fecha comenzará una segunda etapa de lucha, acaso más dura y más difícil, por exigir sacrificios más calados y menos especulaciones. Apagado el fragor de la contienda, surgirá la fría reflexión de ver nuestra economía en ruinas, deshecho nuestro crédito exterior, paralizados o desarticulados los principales mecanismos del crédito interno y planteados con insospechada crudeza los añejos problemas, además de otros nuevos, de la reestructuración económica del país.
Para acometer en serio tales problemas y reorganizar a España desgraciada no vemos sino una fórmula adecuada: la adopción del principio cooperativo y de sus métodos peculiares con la máxima extensión posible. Sistema único para aprovechar la incertidumbre de las grandes industrias, es también el único medio de coordinar la continuidad material de éstas con la necesidad de respetar los intereses de los industriales más modestos y solidarios con el nuevo régimen económico naciente.
Es instructivo el ejemplo de Dinamarca. Hundida en gravísima crisis hace pocos años, ha logrado rehacerse y alcanzar prosperidad inenarrable merced a una franca transformación de su régimen capitalista, no extinguido aún del todo, en otro régimen progresivamente cooperativo. De otras naciones pudieramos invocar ejemplos. Pero el más conmovedor es el de Rusia, cuyos mejores éxitos en ya casi veinte años de afanosos ensayos por crear un mundo nuevo se han debido al cooperativismo, y han sido tanto más brillantes y fecundos cuanto más se han acercado al ideal puro de la cooperación.
Advertimos y subrayamos bien, empero, que sería desatinado crear «mecanismos» de cooperación en un ambiente social no impregnado previamente por el espíritu cooperativo. Es este espíritu, este ideal, lo que importa difundir y vigorizar para que se muevan útiles los mecanismos económicos que en él se inspiran. Otra cosa sería trabajar en el vacío; como lo ha sido el ejemplo de flagrante evidencia la pretendida creación de Sindicatos sin espíritu sindical, como los fenecidos Sindicatos amarillos.
Organicemos, pues, el cooperativismo, empezando por difundir el espíritu de cooperación. Ya que tanto se nos ha motejado de materialistas a cuantos militamos en los partidos y organizaciones proletarias, mostremos como nuestra labor se funda siempre en motivos y fuerzas más auténticas y fecundas espiritualmente.»

«Sin abandonar las tareas conducentes a la más próxima consecución de la victoria total sobre los rebeldes, hemos de dedicar también parte de nuestras preocupaciones a la orientación de la vida económica el día siguiente del triunfo.
En esa fecha comenzará una segunda etapa de lucha, acaso más dura y más difícil, por exigir sacrificios más calados y menos especulaciones. Apagado el fragor de la contienda, surgirá la fría reflexión de ver nuestra economía en ruinas, deshecho nuestro crédito exterior, paralizados o desarticulados los principales mecanismos del crédito interno y planteados con insospechada crudeza los añejos problemas, además de otros nuevos, de la reestructuración económica del país.
Para acometer en serio tales problemas y reorganizar a España desgraciada no vemos sino una fórmula adecuada: la adopción del principio cooperativo y de sus métodos peculiares con la máxima extensión posible. Sistema único para aprovechar la incertidumbre de las grandes industrias, es también el único medio de coordinar la continuidad material de éstas con la necesidad de respetar los intereses de los industriales más modestos y solidarios con el nuevo régimen económico naciente.
Es instructivo el ejemplo de Dinamarca. Hundida en gravísima crisis hace pocos años, ha logrado rehacerse y alcanzar prosperidad inenarrable merced a una franca transformación de su régimen capitalista, no extinguido aún del todo, en otro régimen progresivamente cooperativo. De otras naciones pudieramos invocar ejemplos. Pero el más conmovedor es el de Rusia, cuyos mejores éxitos en ya casi veinte años de afanosos ensayos por crear un mundo nuevo se han debido al cooperativismo, y han sido tanto más brillantes y fecundos cuanto más se han acercado al ideal puro de la cooperación.
Advertimos y subrayamos bien, empero, que sería desatinado crear «mecanismos» de cooperación en un ambiente social no impregnado previamente por el espíritu cooperativo. Es este espíritu, este ideal, lo que importa difundir y vigorizar para que se muevan útiles los mecanismos económicos que en él se inspiran. Otra cosa sería trabajar en el vacío; como lo ha sido el ejemplo de flagrante evidencia la pretendida creación de Sindicatos sin espíritu sindical, como los fenecidos Sindicatos amarillos.
Organicemos, pues, el cooperativismo, empezando por difundir el espíritu de cooperación. Ya que tanto se nos ha motejado de materialistas a cuantos militamos en los partidos y organizaciones proletarias, mostremos como nuestra labor se funda siempre en motivos y fuerzas más auténticas y fecundas espiritualmente.»

«Sin abandonar las tareas conducentes a la más próxima consecución de la victoria total sobre los rebeldes, hemos de dedicar también parte de nuestras preocupaciones a la orientación de la vida económica el día siguiente del triunfo.
En esa fecha comenzará una segunda etapa de lucha, acaso más dura y más difícil, por exigir sacrificios más calados y menos especulaciones. Apagado el fragor de la contienda, surgirá la fría reflexión de ver nuestra economía en ruinas, deshecho nuestro crédito exterior, paralizados o desarticulados los principales mecanismos del crédito interno y planteados con insospechada crudeza los añejos problemas, además de otros nuevos, de la reestructuración económica del país.
Para acometer en serio tales problemas y reorganizar a España desgraciada no vemos sino una fórmula adecuada: la adopción del principio cooperativo y de sus métodos peculiares con la máxima extensión posible. Sistema único para aprovechar la incertidumbre de las grandes industrias, es también el único medio de coordinar la continuidad material de éstas con la necesidad de respetar los intereses de los industriales más modestos y solidarios con el nuevo régimen económico naciente.
Es instructivo el ejemplo de Dinamarca. Hundida en gravísima crisis hace pocos años, ha logrado rehacerse y alcanzar prosperidad inenarrable merced a una franca transformación de su régimen capitalista, no extinguido aún del todo, en otro régimen progresivamente cooperativo. De otras naciones pudieramos invocar ejemplos. Pero el más conmovedor es el de Rusia, cuyos mejores éxitos en ya casi veinte años de afanosos ensayos por crear un mundo nuevo se han debido al cooperativismo, y han sido tanto más brillantes y fecundos cuanto más se han acercado al ideal puro de la cooperación.
Advertimos y subrayamos bien, empero, que sería desatinado crear «mecanismos» de cooperación en un ambiente social no impregnado previamente por el espíritu cooperativo. Es este espíritu, este ideal, lo que importa difundir y vigorizar para que se muevan útiles los mecanismos económicos que en él se inspiran. Otra cosa sería trabajar en el vacío; como lo ha sido el ejemplo de flagrante evidencia la pretendida creación de Sindicatos sin espíritu sindical, como los fenecidos Sindicatos amarillos.
Organicemos, pues, el cooperativismo, empezando por difundir el espíritu de cooperación. Ya que tanto se nos ha motejado de materialistas a cuantos militamos en los partidos y organizaciones proletarias, mostremos como nuestra labor se funda siempre en motivos y fuerzas más auténticas y fecundas espiritualmente.»

L'afalac hipòcrita

Diu Treball:

«Encara hi ha gent que posa en dubte la victòria esclatant del poble en aquesta lluita a mort desgranada a tota la península per les forces retrògrades i bàrbares de les castes reaccionàries del país. Aquesta gent, quan parla així, tot i les seves protestes d'afecte al poble que tan heroicament dona la vida als fronts de guerra, no demostra res més que el seu allunyament d'aquest poble que hipòcritament afaflaga. En la immensa majoria de casos, si poguessim penetrar dins l'ànima d'aquests derrotistes aparentment sense malevolença intenció, hi trobaríem el feixista perfectament definit que desitja vehementment el contrari d'allò que vol fer suposar el seu posat empungit.
Aquesta gent, aquestes ànimes vils i microscòpiques, incapaces de cap gest generós, pateixen d'una miopia tan gran com el sac d'egipsos inconfessables que corre ininterrompudament davant la vista de les misèries maldramàtiques vitals. Aquesta gent no veu, no sap ni pot veure, que el triomf final—tardi poc o molt—no pot ésser de ningú més sinó del poble que, d'agredit que era, ha passat a l'ofensiva victoriosa.
No hi ha dubte, no, que a final d' tot els llavors del vencedor s'nyiran la testa del milicià del front i del treballador de la reraguarda. L'entusiasme popular és invencible i els canons més poderosos no poden contra aquesta força immatèrial que és l'entusiasme.»

L'obra civilitzadora de la monarquia al Marroc

El retall és de l'editorial de

Ahora, que diu:

«Cuando a un moro se le requiere por el Estado español para que preste algún servicio, ya se sabe que es lo que ha de exigir en pago: un duro «fónso». Un duro de Alfonso, la solita moneda del Estado que ellos identifican merced al perfil sinistro del Alfonso, el Africano. Toda la obra imperial y civilizadora de la monarquía se reduce a esto: a enterrar en Marruecos la plata española de los duros «fónso», despertando la codicia y la repulsa de los cabileños, a los que pagábamos en buena moneda, sanada por la laboriosidad de los trabajadores españoles, las traiciones y las emboscadas que nos tendían.
El Ejército español, al rebelarse haciendo traición al pueblo, ha querido completar su obra, y para conseguir un incremento de dominación está derramando por las cabalgas a manos llenas esos duros «fónso» con los que Franco paga a los cabileños su soldada. Antes de que esos militares traidores consiguieran su propósito de arruinar a España comprando asesinos del pueblo con la plata que han robado en las comarcas que tienen en su poder, hay que cortarles el camino.
El duro «fónso», que codician los puros, el trabajo acumulado de los proletarios españoles, el valor es el exponente de la laboriosidad nacional. Mientras más se afana el pueblo por producir, más armas se ponen en las manos de nuestros enemigos, más moros rapaces pasan a comprar asesinos del pueblo con la plata que han robado en las comarcas que tienen en su poder, hay que cortarles el camino.
Por fortuna, hoy contamos en el Gobierno, y en los cargos directivos de máxima responsabilidad en cuanto a la Economía, con hombres tan preparados como el Sr. Negruín, y al frente de la Subsecretaría de dicho departamento ministerial con un ilustre abogado del Estado, Jerónimo Bugeda, cuya acción y sólida cultura y profunda conciencia de los asuntos económicos nos también una firme esperanza. Seguramente el ministro de Hacienda habrá comprendido las dificultades de orden material que se oponen a la obra nacional, y que ciertas manifestaciones concretas del régimen por el pueblo, y las cuales, sin embargo, es necesario realizar. La moneda, por ejemplo, que es uno de los signos más representativos de la soberanía nacional, necesita ser acuñada de nuevo, con distintos atributos simbólicos, que borren para siempre las efígies monárquicas. ¿Está preparada nuestra Casa de la Moneda, tras tantos años de no realizar acuñaciones, para la reacuñación de la cantidad ingente de monedas que supondría el reemplazar toda la actual de plata? Parece de suma urgencia la necesidad de subsanar dichas dificultades, aunque tengamos que tardarse bastante tiempo en llevar a cabo la sustitución, en estos momentos en que las fuerzas del país se han de aplicar a la lucha contra la reacción y el feixismo. De todos modos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que acabe con la circulación de efígies odiadas por el pueblo republicano.
Por el momento, y mientras se ha de la acuñación de nuevas monedas con cuyo trabajo, ese medio transitorio está en reemplazar la moneda de plata por «certificadas de plata». Claro que lo delicado y vidrioso de las cuestiones económicas aconseja proceder con cautela y previsión para que la vida del pueblo no sufra el menor trastorno. Los datos, esta precisa arbitrar un medio transitorio que ac

• GENERALITAT DE CATALUNYA •

PERSONALITATS ANGELES A PRESIDENCIA -- LA FORÇA DE LA GUARDIA NACIONAL REPUBLICANA DE BARCELONA HA ESTAT PROCLAMADA «BATALLÓ DE CATALUNYA» -- EL CONSELLER D'ECONOMIA I SERVEIS PÚBLICS A MADRID -- RETIRADA D'EFFECTIUS DELS COMPARTES CORRENTS I DE LES LLIBRETES D'ESTALVI

L'honorable President de la Generalitat passà el matí treballant al seu despatx particular de la Residencia, on despatxà amb els caps administratius i conferencià amb alguns consellers.

El seu secretari, senyor Piquet, féu dir als informadors que no tenia notícies a comunicar a la Premsa.

El senyor Companys, a les dues de la tarda passà al seu despatx oficial de la Generalitat, on celebrà una conferència amb el conseller de Justícia, senyor Quera Morales.

Agraïment a Catalunya

A la secretaria de Presidència s'ha rebut el següent telegrama des de Oporto (Arla):

«Efecte guerra Nacional Republicana de Barcelona a Presidente Generalidad. En este momento termina de ser proclamado Batallón de Catalunya la fuerza de la Guardia Nacional Republicana de Barcelona en honor al caudillo y agradecimiento que nos sentimos por esa. Viva la República! Viva Cataluña!»

El conseller senyor Terradellas a Madrid

El cap del Govern, senyor Casanoves, comunicà ahir als periodistes que el conseller d'Economia, interí de Finances, senyor Terradellas, havia marxat en automòbil cap a Madrid.

El President del Consell digué que durant l'absència del conseller, ell havia fet càrrec dels Departaments que regentava.

El President conversà amb els membres anglesos de la Delegació Sanitària que va a Madrid

Ha visitat a S. E. el President de Catalunya, amb el qual han celebrat una llarga entrevista, els senyors T. Seymons Coks M. P., W. Dobbie M. P., lord Hastings, Isabel Brown i Charles Gerber.

El senyor T. Seymons, diputat laborista anglès, és considerat al seu país i internacionalment, com a un tècnic en política internacional; el senyor Dobbie, també diputat laborista anglès, ha estat molts anys president del sindicat Fabian del seu país; representa actualment al Parlament anglès els interessos sindicals. La personalitat de lord Hastings, prou coneguda, ens evitaria gairebé de definir-la, però hem de dir que les seves intervencions polítiques i literàries en els mitjans de comunicació de tot el món han estat sempre objecte de grans elogis. En l'actualitat forma part del Comitè de Sanitat anglesa.

Quant a lady Brown és l'organitzadora, junt amb lady Hastings, de la campanya que s'ha fet a Anglaterra (ajut) sanitari a la República espanyola, i especialment de la formació de la delegació sanitària que es troba actualment a Catalunya.

Les ambaixades personals acabades d'arribar de París, i següent immediatament el seu viatge cap a Madrid.

L'objecte del viatge és el d'estudiar l'actual situació d'Espanya i de veure les possibilitats de l'ajut moral d'Anglaterra a la República espanyola, així com també de contactar amb els seus informants de la campanya que porten a cap en l'actualitat alguns diaris.

En l'entrevista celebrada amb el President de Catalunya, s'han canviat paraules d'afecte i consideració i el senyor Companys ha disposat que durant la seva estada en terres catalanes els siguin donades totes menes de facilitats per a portar a cap el seu començ.

Audiència del President

La periodista Clara Candiani, de «Tribuna des Nations», ha obtingut una entrevista amb S. E. el President de Catalunya.

Per les víctimes

Donatius rebuts a la Secretaria de Presidència a favor de les víctimes del feixisme:

De l'Associació d'Agents Comercials de Catalunya, 59720 pessetes; de la dotació del torpedí 17, 408; Centre Català Republicà, Consell de Cent, 16, 58; Lluís Escobedo Sala, 1050.

A partir d'avui poden retirar-se noves quantitats dels Bancs

El «Diari Oficial» publicà el següent decret:

Estimada detingudament per la Comissaria general de Banca, Borsa i Estalvi la forma més aïen per a normalitzar la vida econòmica, tot evitant d'una banda, l'atresorament, i per altra, fomentant l'atenció a les necessitats corrents, aquella ha pogut comprovar que no és justificada la retirada de grans quantitats dels comptes corrents bancaris i d'estalvi, per part de particulars, per tal com, en la majoria dels casos, no manquen en els ingressos que en temps normal nodrien aquells comptes.

Per tant, a proposta del conseller d'Economia i Serveis Públics, interí de Finances, i d'acord amb el Consell:

Decreto:

Article primer. A partir del dia 17 d'aquest mes i fins al 16 del mes d'octubre, els particulars podran retirar, en efectiu, de lurs comptes corrents bancaris respectius, a mesura que ho necessitin, fins a 2.000 pessetes, a Barcelona, i fins a 1.000 a la resta de Catalunya. Els que hagin retirat quantitats durant les inoportunitats anteriors podran retirar durant la present 1.000 i 500 pessetes, respectivament.

Article segon. A partir del 17 d'aquest mes i fins al 16 d'octubre els particulars podran retirar de les Caixes d'Estalvi la quantitat de 200 pessetes de les llibretes corresponents a Barcelona i 150 de les de la resta de Catalunya.

Per tal de poder disposar d'aquestes quantitats caldrà que hagin transcorregut deu dies des del darrer reintegrament.

Article tercer. En el no previst per les precedents disposicions continua en vigor el decret del 13 d'agost proposat.

Barcelona, 15 de setembre del 1936.

— Lluís Companys; el conseller d'Economia i Serveis Públics, interí de Finances, Josep Terradellas.

Deu milions més de pessetes per a despeses de guerra

El «Diari Oficial» publicà ahir el següent decret-llé:

«Per tal que el Govern de Catalunya pugui subvenir com cal les despeses de guerra i atencions de campanya, i també les necessitats de caràcter econòmic que les circumstàncies imposen, es fa necessària l'ampliació en 10 milions de pessetes del crèdit extraordinari de cinc milions de pessetes, concedit per decret-llé del 28 d'agost darrer, el qual ja fou ampliat en cinc milions, per decret-llé del 8 del mes en curs.

Per tant, a proposta del conseller d'Economia i Serveis Públics, interí de Finances, i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Article primer. Es concedida una nova ampliació de deu milions de pessetes, del crèdit extraordinari de cinc milions concedit per decret-llé del 28 d'agost darrer, destinat a les despeses de guerra i atencions de campanya, i també les necessitats de caràcter econòmic que les actuals circumstàncies imposen.

Article segon. D'aquest decret-llé es donarà compte al seu dia al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 15 de setembre del 1936.

— Lluís Companys; el conseller d'Economia i Serveis Públics, interí de Finances, Josep Terradellas.

El «Diari Oficial»

En la seva edició d'ahir, el diari oficial de Catalunya, publica, entre altres, les següents disposicions:

— Ordre nomenant a l'interí de Servei, interí, de la Presó Cellular de Barcelona, el senyor Francesc Garcia i Duat.

— Ordre nomenant diversos Oficials interins de la Presó Cellular de Barcelona.

— Ordre nomenant diversos Auxiliars-reformadors interins de la Presó Cellular de Barcelona.

— Ordre nomenant Oficial interí del Cos femení de Presons, amb destinació a la Presó de Dones, de Barcelona, les senyores Florentina Bonet i Molet i Edelmira Mirasirras i Gomez.

— Ordre en virtut de la qual resta en situació de disponible el Cap de la Presó preventiva de Terrassa, senyor Josep Gascon i Esteve.

— Ordre nomenant Director interí

Prevençions de la Creu Roja

Contra els gasos en el cas que fossin llançats sobre una població civil

El Comitè de la Creu Roja Espanyola, que es preocupa de la defensa contra els gasos en el cas que fossin llançats sobre una població civil, estudia els treballs que li va presentant el personal competent. Entre ells n'hi ha un de vulgarització molt digna de tenir-ne en compte pel veïnat.

Gasos irritants o sufocants. — Síntomes: Irritació als ulls i vies respiratòries. Produïen tos, vòmits, manca de respiració, morats i asfíxia.

Prevençions i primers auxilis: Com que el gas és visible, cal allunyar-se dels núvols formats, en sentit contrari o lateral al del vent, i respirar el menys possible i servir la mà absoluta quietud.

Els atacs seran portats en liti-res a una atmosfera d'aire pur, hom els treu la roba amb precaució i els embolicarà en flanelles. Hom els rentarà els ulls amb aigua boricada al 3 per 100. Són convenients els banyes tibis i les friccions en sec amb clorur de calci (pòlvors de gas).

Gasos lacrimògens. — La seva acció és persistent i els símptomes immediats comencen a deixar sentir els seus efectes a la mitja hora

Comunicat oficial del Comitè Central de les Milícies

SECTOR CASP. Ens comuniquem d'aquest sector que avui no hi ha hagut cap combat. Les nostres forces estan dedicades a la fortificació de les posicions.

A tot el sector sud Ebre sense novetat.

SECTOR BUJARALÓZ. La nostra aviació ha practicat vols de reconeixement; les nostres forces s'han dedicat a la fortificació de les posicions ultimament conquerides.

A tot el front, sense novetat.

SECTOR OSCA - BARBASTRE. Avui ha estat atacat per l'enemic el front de Fornillos, manicom d'Oscas i Tiers, i tots aquests atacs han estat durament rebutjats per les nostres forces, en col·laboració amb la nostra aviació.

Entre Vicenç i Tardienta ha tingut lloc un combat aeri, en el qual la nostra aviació ha abatut dos a-

de la Presó de Terrassa, el senyor Josep Clos i Siella.

— Ordre nomenant Oficial interí de la Presó de Sabadell, el senyor Lluís Vallés i Juyent.

— Ordre nomenant Auxiliar-reformador interí, de la Presó de Sant Feliu de Llobregat, el senyor Ricard Perez i Vina.

— Ordre nomenant Auxiliar-reformador de la Presó Cellular de Barcelona, el senyor Estanislau Gouzález i Casas.

Governació. — Ordre fixant la plantilla d'agents del Cos d'Investigació i Vigilància adscrits al servei de Policia de Fronteres.

Finances. — Decret-llé atorgant una nova ampliació de deu milions de pessetes del crèdit extraordinari concedit per Decret-llé del 28 d'agost d'enguany destinat a atendre les despeses de guerra i les necessitats de caràcter econòmic que les actuals circumstàncies imposen.

Decreto disposant que des del 17 del mes corrent fins al 16 d'octubre propiament, els particulars podran retirar, en efectiu, de lurs comptes corrents bancaris, fins a 2.000 pessetes, a la capital, i fins a 1.000 a la resta de Catalunya; i que durant el mateix període podran ésser retirades de les Caixes d'Estalvi 200 pessetes, a Barcelona i 150 a la resta del territori català.

— Ordre disposant que quan no sigui possible efectuar la liquidació i recapitació de l'Impost de Drets Reals a l'Oficina de partit corresponent, caldrà fer-ho a l'Oficina liquidadora de la Generalitat a Barcelona i l'Oficina de l'Impost de Drets Reals a l'Oficina de la Generalitat a l'Oficina de la Comissaria de Terrassa, els quals hauran d'ésser presentats a l'Oficina liquidadora d'aquella Comissaria.

Treball. — Ordre aprovant el Reglament de Treball acordat entre la S. A. de Fibras Artificials i la societat S. A. F. A. del Sindicat Unió de Treballadors de Blanes.

Economia i Serveis Públics. — Decret en virtut del qual és dissolt el Ple de la Cambra Oficial de Comerç i Navegació de Barcelona i és nomenat Delegat de la Generalitat a l'esmentat organisme, el senyor Hilari Salvador.

— Decret creant la Comissaria de Serveis Elèctrics.

Decreto nomenant Comissari dels Serveis Elèctrics, l'enginyer de Serveis d'Indústria, senyor Bonaventura Aran i Ferrer.

Agricultura i Proveïments. — Ordre procedint a la intervenció dels serveis de la Junta Inspectora de l'Exportació de Fruita seca i els de l'Oficina annexa d'informació i propaganda de l'Avellanada i de l'Avellanada de Reus, i nomenant-ne Delegat de la Generalitat el senyor Josep Coll i Urgellès.

— Ordre fixant les atribucions dels delegats d'aquest Departament en les empreses comercials intervingudes per la Generalitat.

— Ordre procedint a la intervenció de diverses empreses d'exportació de Reus, i nomenant els corresponents delegats de la Generalitat d'acord amb els Comitès Obrers de Control respectivament.

EL FRONT BLANC EN ACCIO

Un dels engranatges de la vasta màquina sanitària que ha calgut muntar tot combatent, és sense cap mena de dubte el servei de transports. La resolució d'aquest problema va exigir dels intèrims de l'organització sanitària titànics esforços i sacrificis, gràcies als quals va poder posar-se en marxa la missió del Comitè, que a través d'una resultava testil.

Quan les Milícies varen demanar conductors el primer d'acudir-hi va ésser el ciutadà Planes. Les incidències del moment el posaren en relació amb els propulsors de l'organització sanitària, i va deixar d'ésser milicista de guerra per a convertir milicista de pau, sota l'emblemata sanitari.

El dia 23 de juliol, ocupant el Comitè el Teatre Barcelona, va començar amb quatre cotxes treballadors requistats una tasca humanitària que en requeria uns quants centenars. Planes i els seus auxiliars dormien dintre els cotxes, i quan clarejava el dia començaven una tasca que durava fins ben entrada la nit. Consideri el lector l'angusta que motivava en els abnegats palladins sanitari no disposar d'ambulàncies per a evacuar ferits. En els primers moments calgué emprar fins i tot conductores habilitats amb liti-res provisionals. S'imposava la regla de vehicles, fos com fos. Calia, no tan sols evacuar ferits, sinó atendre serveis de proveïments: farmàcia, material, personal mèdic, etc. A risc de no pèrdua de perills, Planes i els seus auxiliars aconseguiren el material rodat necessari.

Avui, sortosament, tot comença de nou amb cal. Hom compta amb material i personal per a fer front a totes les contingències. El ram de transports de la C. N. T. ha col·laborat eficaçment a la consecució d'aquest resultat. Cal esmentar la cooperació decidida del company Gell, cap del taller de reparacions d'automòbils, el qual, a més d'atendre activament aquesta especialitat, des del primer d'agost subministra el material i els conductors.

Així mateix és digna de tot elogi la tasca del company Fabregat, també de la C. N. T., l'home intel·ligent i energic que avui controla el servei de camions i ambulàncies per a fora de Barcelona.

I al costat d'aquests tres homes—Pianes, Fabregat i Gell—una legió de me-

MAS & ROCA

CAMISERS

CAMISES ESPORT I VESTITS DE BANY, A PREUS BARATISSIMS

PORTAFERRISSA, 24 i 26 FONTANELLA, 10

PER LA REFORMA I EMBELLIMENT DE LA NOSTRA CIUTAT

Es un fet l'enderrocament de l'Hospital Militar i la caserna de la Plaça Bonsuccés

En un indret del carrer Francesc Layret s'hi faran uns jardins per a jugar els infants

Ahir, el conseller regidor de Finances va fer manifestacions als periodistes.

—Com vosaltres sabeu — va començar dient Bernades — hi havia una Junta dita d'Aquartament, que depenia de la Capitania Militar i de l'Ajuntament. Aquesta Junta era l'encarregada de trobar solució al problema del modern aquartament de les tropes que hi havia a Barcelona. Ara aquesta Junta, degut a les circumstàncies, ha quedat depenent solament de l'Ajuntament. El pressupost que tenia la Junta d'Aquartament era de seixanta-vuit milions de pessetes. La liquidació d'això — ha continuat dient el senyor Bernades — ens portarà a la finalització de l'Hospital Militar dintre d'un termini molt breu, segurament, per novembre.

—L'enderrocament de l'Hospital Militar i de la Caserna del Bonsuccés s'efectuarà el dia de les Drassanes. A la part de les Drassanes que dona al carrer de Francesc Layret — ha acabat dient Bernades — s'hi faran uns jardins per a jugar dels infants.

—Orc que uns pavellons d'aquest nou Hospital començaran aviat a funcionar, no és cert? — preguntà un periodista.

—Sí. D'ací un mes, o potser menys i tot, ja funcionaran uns pavellons degudament equipats amb material modern i reunint les màximes condicions.

—Així, l'enderrocament de l'Hospital del carrer de Failers és un fet? — interrompé un altre periodista.

—Us puc dir — ha respost el senyor Bernades — que l'enderrocament de l'antic Hospital Militar del carrer de Failers es portarà a cap dintre de molt pocs dies. També d'ací a molt pocs dies, la setmana entrant, probablement, començarà l'enderroc de la Caserna del Bonsuccés i s'efectuarà el de les Drassanes. A la part de les Drassanes que dona al carrer de Francesc Layret — ha acabat dient Bernades — s'hi faran uns jardins per a jugar dels infants.

Milícies antifeixistes de Catalunya

NOTES URGENTS

S'ordena als caporals d'Infanteria Francesc Portillo Galán, Marcel·lí Eldjo, Francesc Messeguer Queros, Sotero Ortiz i Josep Cruz Puerta que es presentin a l'Escola Popular de Guerra, situada al carrer Marqués de Santa Anna (Gràcia), amb tota urgència.

Barcelona, 14 setembre 1936.

El secretari general, GUARNER.

S'ordena als caporals Dionís Santalucia, Josa, Josa Segueres Bulgues, Miquel Martínez Peré, Pasqual Gómez Martínez, Pere Torrubio, Enric Pardo Blazquez, Gabriel Liébanas, Miquel Chopo Sánchez, Félix Mars Pitarich i Antoni Sánchez Martí que es presentin a l'Escola Popular de Guerra, situada al carrer Marqués de Santa Anna (Gràcia), amb tota urgència.

Barcelona, 16 setembre 1936.

El secretari general, GUARNER.

Tots els capitanes, tinentes, alferres, brigades i sargents en actuació reben en aquesta plaça que no tinguin destinació concedida per la Conselleria de Defensa es presentaran amb la major urgència a la secció de Personal de la dita Conselleria de Defensa, situada al tercer pis de l'antiga Capitania General, en la intel·ligència que els que no ho efectuen, sense causa justificada, seran objecte de les sancions corresponents.

Barcelona, 16 setembre 1936.

El secretari general, P. O.

EMILI ESCOBAR.

SECRETARIA DE LA CONSELLERIA DE DEFENSA.—Generalitat de Catalunya.

EL FRONT BLANC EN ACCIO

Un dels engranatges de la vasta màquina sanitària que ha calgut muntar tot combatent, és sense cap mena de dubte el servei de transports. La resolució d'aquest problema va exigir dels intèrims de l'organització sanitària titànics esforços i sacrificis, gràcies als quals va poder posar-se en marxa la missió del Comitè, que a través d'una resultava testil.

Quan les Milícies varen demanar conductors el primer d'acudir-hi va ésser el ciutadà Planes. Les incidències del moment el posaren en relació amb els propulsors de l'organització sanitària, i va deixar d'ésser milicista de guerra per a convertir milicista de pau, sota l'emblemata sanitari.

El dia 23 de juliol, ocupant el Comitè el Teatre Barcelona, va començar amb quatre cotxes treballadors requistats una tasca humanitària que en requeria uns quants centenars. Planes i els seus auxiliars dormien dintre els cotxes, i quan clarejava el dia començaven una tasca que durava fins ben entrada la nit. Consideri el lector l'angusta que motivava en els abnegats palladins sanitari no disposar d'ambulàncies per a evacuar ferits. En els primers moments calgué emprar fins i tot conductores habilitats amb liti-res provisionals. S'imposava la regla de vehicles, fos com fos. Calia, no tan sols evacuar ferits, sinó atendre serveis de proveïments: farmàcia, material, personal mèdic, etc. A risc de no pèrdua de perills, Planes i els seus auxiliars aconseguiren el material rodat necessari.

Avui, sortosament, tot comença de nou amb cal. Hom compta amb material i personal per a fer front a totes les contingències. El ram de transports de la C. N. T. ha col·laborat eficaçment a la consecució d'aquest resultat. Cal esmentar la cooperació decidida del company Gell, cap del taller de reparacions d'automòbils, el qual, a més d'atendre activament aquesta especialitat, des del primer d'agost subministra el material i els conductors.

Així mateix és digna de tot elogi la tasca del company Fabregat, també de la C. N. T., l'home intel·ligent i energic que avui controla el servei de camions i ambulàncies per a fora de Barcelona.

I al costat d'aquests tres homes—Pianes, Fabregat i Gell—una legió de me-

Els traidors de la República

L'ex-coronel Aranda, un dels promotors de la militarada criminal, percebia del Govern legítim seixanta mil pessetes

El traïdor ex-coronel Aranda, que comandava els sublevats d'Oviedo, percebia del Govern de la República els emoluments següents: sou anual 13.000 pessetes; dietes, 18.425; quinquennis, 1.000; despeses de representació, 15.000; gratificació per Estat Major, 2.600. Total, 48.025 pessetes.

Si a això s'afegim la casa, l'automòbil oficial i altres accésors, es pot afirmar un total de 60.000 pessetes.

El traïdor ex-coronel Aranda, que comandava els sublevats d'Oviedo, percebia del Govern de la República els emoluments següents: sou anual 13.000 pessetes; dietes, 18.425; quinquennis, 1.000; despeses de representació, 15.000; gratificació per Estat Major, 2.600. Total, 48.025 pessetes.

SERVEIS TECNICS D'AGRICULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

La conservació de fruites en cambres frigorífiques

Decretoada per la Conselleria d'Agricultura i Proveïments de la Generalitat, per Ordre de data 5 del present, la intervenció de les cambres frigorífiques que siguin indispensables per a assegurar la bona conservació de les collites de poma, pera i raïm produïdes a Catalunya.

El Servei d'Arbres Fruïters (Urgell, 127) es posa a disposició dels col·lectors interessats per orientar-los pràcticament en totes aquelles qüestions referents a selecció, envas i acondicionament dels fruits esmentats, per tal que les remeses destinades a encaixament reuneixin les condicions indispensables per aconseguir millor valoració comercial i assegurar una més llarga conservació.

La Comissió de la Indústria de guerra i la intervenció en la compra i venda de metalls

La Comissió de la Indústria de Guerra fa arribar a tots els industrials i comerciants afectats per l'Ordre del dia 2 del corrent mes, que a partir d'avui, dia 17 la intervenció de la Comissió en les transaccions de metalls que s'efectuïn quedarà reduïda als articles següents:

- 1.—Planxa de ferro i acer d'una amplada superior a 250 mm.
- 2.—Tota mena d'acers especials.
- 3.—Metalls en general en quantitats superior a 10 kgs.
- 4.—Coure i zinc electrolític.
- 5.—Alumini i zinc en pols.

Per a efectuar transaccions sobre aquests articles serà precis, com fins ara, obtenir una autorització de la Comissió de la Indústria de Guerra a les oficines de la Hispano-Sulsa.

Pel que fa a les articles no inclosos a la llista anterior, o siguin ferrus perfilats, lingots i metalls en petites quantitats, no serà precis autorització de cap classe; però els interessats hauran de presentar setmanalment a les oficines d'aquesta Comissió, carrer de la Diputació, 306, pral, una relació de les transaccions nades durant la setmana, d'altellat el nom dels clients.

Els materials no declarats fins a aquesta data, com ordena l'Ordre esmentat, seran confiscats.

COLUMNA «CAPITAN ARENAS»

Pròxima a partir cap al front la columna «Capitán Arenas», organitzada per «Unión Republicana», i a l'objecte que els milicians inscrits en ella puguin rebre instruccions, s'interessa de totes les agrupacions locals i comarcals que ordenin la immediata concentració dels enrolats en aquesta columna al quarter general, situat al carrer d'Enric Granados, 16, de la qual cosa es donarà compte detallat a les oficines del carrer del Vidre, 6, pral, 1a.

COLUMNA «PI I SUNYER»

Podem anunciar que amb aquest nom s'està organitzant activament a la nostra ciutat la columna de l'Ajuntament.

Els funcionaris municipals no podien pas restar indiferents a la magnífica lleua de voluntats i d'entusiasme de què donen proves diàriament les masses populars i les organitzacions obreres, tant al front de combat com a la rearguarda.

GRANS FESTIVALS DE BILLAR A FAVOR DE LES MILÍCIES ANTIFEIXISTES DE CATALUNYA

L'expectació que ha desenvolupat el sol anunci d'aquests grans festivals que tindran lloc els dies 17, 18, 19 i 20 al Café Moka, en sessions contínues de 3 a 5, de 6 a 9 i de 10 a 12 i 1/2, es veurà augmentada en conèixer-se el programa que es desenvoluparà en aquests quatre dies, a base de partits-matx, les característiques dels quals és el mantenir fins l'últim moment el màxim interès dels aficionats.

Avui, dijous, dia 17, a les tres de la tarda, començarà la primera sessió d'aquests magnífics festivals, amb el següent programa:

3 tarda. — Fantasia artística a càrrec del professor Domènec Murtra.

330 tarda. — Matx a 80 caramboles, 3 bandes: 1.ª sessió a 20 caramboles, entre el destacat amateur A. Cuscó i F. Camps, professional.

430 tarda. — Matx a 800 caramboles, quatre 45/2: 1.ª sessió a 150 caramboles, entre els primers categories A. Blasco i J. Calvet.

6 tarda. — Matx a 800 caramboles, quatre 45/2: 1.ª sessió a 200 caramboles, entre l'amateur internacional J. Cabra i el professor J. Sánchez.

7 tarda. — Matx a 1.200 caramboles, lliure: 1.ª sessió, a 300 caramboles, entre el sots-campió mundial J. Domingo i el gran especialista A. Blasco.

8 tarda. — Matx a 48 caramboles, Fantasia Clàssica: 1.ª sessió, a 12 caramboles, entre el sots-campió mundial A. Martínez Sagí i l'excel·lent professional en aquesta difícil especialitat, M. Santan.

10 nit. — Matx a 1.000 caramboles, a lliure, entre els grans especialistes de la sèrie americana, R. Vives i D. Murtra.

1015 nit. — Matx a 80 caramboles, tres bandes: 1.ª sessió, a 20 caramboles, entre l'ex-campió mundial E. Miró i el diverses vegades campió de Catalunya, J. Guimjoan.

Tots els dies es seguirà el mateix ordre de partits.

No obstant ésser entrada lliure, hi hauran selents fixes de pagament, la qual cosa es posa a coneixement del públic per tal que es faci reservar lliurs selents, degut al reduït del local, des d'avui de 4 a 6 de la tarda, al Café Moka.

UN CONCERT A LA PLAÇA DE VILLEL

Cal amenitzar la vida dura de la campanya i cal donar també als veïns dels pobles ocupats alguna ustració que els compensi de les amargors de la lluita. La banda de les milícies vinguda de València amb els milicians que actuen sobre Terol donà un concert a la plaça de Vil·lel, i obtingué l'aplaudiment i la gratitud del veïnat

(Foto. Carbó)

ELS ACORDS DEL CONSELL DE MINISTRES

Les normes per a l'ingrés a l'exèrcit com a oficials

Madrid, 16. — La «Gaceta» publica la totalitat dels acords adoptats en el Consell d'Ajuntament. Així mateix s'insereixen les següents disposicions:

«Decreto disponiendo que a l'Ministerio de Agricultura, don Vicente de la Cruz, se le asigne el desempeño de la Cartera de Obras Públicas.

Otro nombrando a don Julio Just, como subsecretario de la Cartera de Obras Públicas a don Julio Just.

Otro nombrando a don Estanislao Lluís García, como subsecretario de la Cartera de Obras Públicas a don Estanislao Lluís García.

Decreto de Justicia disponiendo que en el caso de enfermedad o por cualquier otro motivo los funcionarios judiciales que forman el cuerpo jueces de derecho de los tribunales especiales sean substituidos por los que al efecto asigne el ministro de este departamento.

Decreto dictando normas para el ingreso como oficiales del ejército.

Artículo primero. Los oficiales de complemento del ejército en sus distintas categorías que lo soliciten pueden pasar a serlo efectivo, previo un curso de información de quince días. Los subalternos serán promovidos a Alféreces.

Las clases o individuos pertenecientes a la Guardia Nacional Republicana, Cuerpo de Carabineros o guardia municipal que hayan pertenecido al ejército en el cuerpo de subalternos en sus distintas categorías, están dentro de la edad reglamentaria y previo un curso de veintidós días, serán promovidos a alféreces del arma de procedencia. Análogo ocurrirá con los picadores militares.

Art. segundo. Los letrados o licenciados en ciencias exactas, físicas, químicas y naturales o ingenieros de caminos, industriales, agrónomos, montes y minas y arquitectos de servicio en el ejército perteneciente al grupo de filas de servicio reducido o voluntario y lo soliciten, ingresarán en el ejército como alféreces alumnos, i previo un curso de información de quince días, serán promovidos a tenientes de las armas a que son aplicables cada especialidad.

Para los que no hubieran recibido instrucción militar por haber sido excedentes de cupo exceptuados, el curso de formación será de veintidós días.

Los alumnos de las carreras de ingenieros en sus diversos ramos y arquitectura i de ciencias que les faltan dos o menos años para terminar su carrera y que también lo soliciten, serán nombrados alféreces alumnos, i previo un curso de veintidós días, según hayan o no recibido instrucción militar, serán promovidos al empleo de alféreces.

Los ayudantes de Obras Públicas, peritos y ayudantes de ingenieros, aparejadores, topógrafos y oficiales de Telegrafos, ingresarán como alféreces alumnos i previo un curso de información de veintidós días de duración según hayan recibido o no instrucción militar, ingresarán en el Cuerpo de oficiales con el empleo de alféreces.

Este personal ha de estar comprendido dentro de los límites de la edad reglamentaria.

Art. tercero. Los doctores o licenciados en derecho que lo soliciten y estén dentro de los límites de la reglamentaria, podrán ser nombrados tenientes auditores de tercera del cuerpo jurídico militar, previo un curso de información militar, para los que no hubieran recibido instrucción de tal índole y prácticas de treinta días en las auditorías de división i en asesoría jurídica de este ministerio.

Los oficiales del cuerpo pericial de aduanas y los que posean títulos de la carrera de comercio que lo soliciten, podrán ser nombrados alféreces de Intendencia, previo un curso de información de veintidós días de duración según hayan recibido o no instrucción militar.

Art. cuarto. Los bachilleres en sus diversas clases y los que hayan aprobado hasta el cuarto año de bachiller que cuenten con 18 años o más, hasta el límite reglamentario, podrán ser nombrados alumnos para oficiales previo un examen de aptitud y siguiendo un curso de dos o tres meses según hayan recibido o no instrucción militar. Aprobado este curso serán promovidos al empleo de alféreces.

Las pruebas de aptitud consistirán en demostrar conocimientos elementales de matemáticas y elementos de física y química y geografía.

Art. quinto. Los maestros nacionales que lo soliciten, sin prueba de ingreso serán nombrados alumnos para oficiales y promovidos al empleo de alféreces previo un curso de uno o dos meses según tengan o no recibida instrucción militar.

Art. sexto. A los solicitantes que se conceda el ingreso como oficial en el ejército o sean funcionarios del Estado, provincia o municipio o compañía subvencionada por el Estado, les servirá de abono en el ejército el tiempo servido en sus respectivos destinos civiles.

Art. séptimo. Todos los que aspiran al empleo de oficial, además de demostrar su aptitud física mediante reconocimiento verificado por un tribunal médico, habrán de ser previamente declarados como adictos al régimen al Gobierno legalmente constituido y al pueblo.

Los títulos o certificados que sean necesarios para acreditar la profesión, grado de enseñanza, etc., etc., serán substituidos por certificaciones expedidas dentro de las 24 horas de haberse sido solicitadas y libres de todo gasto, incluso los de reintegro al Estado.

Comunicat oficial del front d'Aragó (sector nord)

Vicén, 17. (130 de la matutina). (Del nostre corresponent de guerra J. Aymami-Serra).

Al quarter del general Villalba ens fou facilitat el comunicat oficial següent:

«Quarter General del front d'Aragó, Sector Nord. Comunicat la nit 17-9-36.

En el dia d'avui la nostra aviació ha bombardejat molt eficaçment les posicions enemigues d'Espejo Quinto, Monte Aragón i Almudévar.

Un aparell fàcciu que ha intentat volar damunt les nostres línies avançades ha estat perseguert pels nostres avions que el sotmeten al pas. Els mitjans de l'obligaren a tancar i prendre terra precipitadament a les immediacions d'Almudévar.

La resta del front, sense novetats.

ELS «LEGIONARIS DE SANJURJO» SON RECLUTATS PER FORÇA I FORMEN FILES REBELS

Conduïts des de Sant Julian de Banzo, han arribat a Barbastre tres individus que formaven part de l'anomenada «Legión de Sanjurjo» els quals s'han passat als nostres rangs. Són homes de 30 a 45 anys. Dos d'ells són de Saragossa i estan afiliats a la C. N. T. L'altre és de Badajoz i milita a la U. G. T.

Hem tingut ocasió de parlar amb ells i ens han contat detalls molt interessants de com s'ha formada l'anomenada «Legión de Sanjurjo». Segons ens ha dit, en arribar les forces rebels al poble i en els pobles ocupats amb anterioritat, els fàccius obliguen l'Alcalde a fer una crida als ciutadans perquè entrin a formar part de la Legió. En la crida recomana la «convenció» que hi ingressin. S'ha pogut comprovar que molts que havien estat invitats a allistar-se i no ho han fet, han estat afusellats el dia següent. També ha estat observat que, havent-se fet escapols alguns que havien estat invitats a fer-se legionaris, en no pugués deturar els fàccius, s'han venut contra els seus familiars afusellats. Per aquest procediment de coacció els fàccius han pogut enrolar en els pobles d'Aragó, bon nombre d'aquests legionaris, els quals són barrejats després amb els moros.

Arribaren recentment procedent d'Utrín, les restes d'una columna de regulars que fou destruïda allí mateix. Es tracta de 300 moros, els quals s'han afegit 400 o 500 legionaris de Sanjurjo i que constituïen la columna que atacà abans d'ahir Yeguedas i Banastis i que fou posada en dispersió per les nostres forces.

Han confirmat, per referències dels moros que aquests havien estat pasats des de America en avions i en grups de 15 a 20 cada vegada.

En el front de Sanjurjo, la situació s'ha manifestat que la situació de les forces rebels és molt apurada, per la manca de queviures i municions. Han assegurat que si no fossin tan vigilats la immensa majoria dels legionaris de Sanjurjo passarien a les forces lleials.

EL CONSELLER DE SANITAT AL FRONT ARAGONÉS

Ahí arribà al front, el conseller de Sanitat del Govern de Catalunya, senyor Martí Rourret, el qual llurà un tren sanitari a les forces que lluiten al sector d'Ossa. Es tracta d'un tren quirúrgic per a operacions, vagó-fàrmaca i vagó-litres. Aquest tren es situarà a les línies del front d'Ossa, a punt d'esser traslladat al cas convingui.

Sen' fé càrrec el cap inspector dels serveis sanitaris d'aquella zona, senyor Tomás Ramon, que acompanyà el senyor Rourret de Tardienta a Vicen.

Arul, és esperat a Barbastre el conseller de Sanitat el qual seguirà la visita per aquest sector.

EL GENERAL VILLALBA A BARCELONA

Un xic endarrerida, perquè així considerem que convé que no es volen facilitar informacions a l'enemic, podem donar la notícia de l'entrada del general Villalba a Barcelona. El cap de les forces que operen a aquest sector sortí ahir en avió cap a Barcelona, per tal d'efectuar determinades gestions d'interès per la marxa de les operacions.

Haurà romàs a Barcelona unes hores i en sortir aquesta notícia a la publicitat, el general Villalba es trobarà ja altra volta al front de les seves tropes.

LA TACTICA DEL FEIXISTA MOSCARDO

Els dona un got de cafè amb aigua i després els obliga a anar a l'escorxador

Madrid, 16. — El coronel Moscardo, cap de les forces que resisteixen a l'Alcàsser de Toledo, diu que els feixistes, als quals se'ls dona un got de cafè amb aigua i se'ls obliga a fer sortides sobre les runes per a hostilitzar les forces lleials.

Alguns arriben prop dels nostres parapets, fent foc de fusell o bé utilitzant bombes de mà.

Pocs són els que poden tornar, després d'aquestes incursions, a reunir-se amb llurs companys de l'Alcàsser.

Es acompleix la sentència

Madrid, 16. — Aquest matí, a dos quarts de sis, ha estat executada la sentència dictada pel tribunal popular en la causa seguida pel delictes de rebellió militar del Regiment d'Artilleria lleugera de guarnició a Jete.

AL SECTOR DE TALAVERA

Les forces lleials han ocupat Casar de Escalona. Ha estat abatut un trimotor fàcciu

Madrid, 16. — (Del nostre enviat al front de Talavera i Toledo, senyor Josep Lluís Moreno).

Durant tot el dia d'avui hi ha hagut una gran activitat al front de Talavera a Santa Olalla.

A primera hora de la matutina la nostra aviació ha evolucionat sobre els nuclis rebels que hi ha a la part del front i s'han deixat sentir els efectes de les bombes que llançaven els nostres avions i el gran càstig de què han estat objecte els feixistes per la nostra artilleria.

Aquesta objectiva han estat coberts per l'artilleria lleial al Govern de la República. Les nostres esquadres han volat a poca altura sense temor als trets de les metralladores dels rebels i protegits per la nostra artilleria.

La columna, formada per milicians, guàrdies d'assalt i membres de la guàrdia nacional republicana, s'ha cercat al poble de Casar d'Escalona. Com el foc de la nostra artilleria i aviació era cada vegada més intens, la nostra columna pogué avançar i estrènyer el cercle de l'esmentat poble.

El Casar d'Escalona quedà cercat gairebé per complet, i als rebels no els quedava més que una sortida.

Les forces feixistes concentrades a l'esmentat poble estaven formades gairebé en la seva totalitat per moros i individus del terç. Davant l'atac de les nostres forces que els iniciaren la resistència que els rebels estona. Poc més de mitja hora pogueren resistir al Casar d'Escalona l'empenya de les nostres forces ajudades per l'aviació i l'artilleria.

Els feixistes per l'única sortida que els quedava iniciaren la fugida sense tenir temps d'organitzar una retirada decorosa. La demoralització entre els rebels fou gran. El cap pretenia vèncer-la, especialment la dels moros pels procediments més violents. No aconseguí els seus propòsits, perquè tots s'expressaren a fugir.

A les vuit de la matutina el Casar d'Escalona quedava al nostre poder i durant una bona estona les nostres forces, amb foc de fusell i metralladores perseguiren els nuclis rebels, que després d'aquest foc fugiren vergonyosament.

Per tal d'intentar aixecar la moral de les tropes feixistes fou acte de presència un trimotor feixista.

De la nostra esquadra sortí un avió de caça el qual després d'esquivar els disparos de les metralladores que li feia el trimotor pogué col·locar-se al seu nivell, amb l'objecte d'atacar-lo. Els efectes dels disparos per la metralladora del nostre avió es notà al quart d'hora, ja que l'avió fàcciu quedà envoltat en flames.

L'aviador rebel intentà salvar-se per mitjà d'un paracaigudes, però el foc de les nostres metralladores impedí que el rebé.

Al sector de Talavera durant tot el dia el bombardeig de la nostra aviació i artilleria s'ha deixat sentir considerablement a les línies feixistes, que a més són perseguits pels trets de fusell i metralladora.

També hi hagué gran activitat a Toledo. Des de primeres hores del matí, la nostra artilleria ha bombardejat les restes de l'Alcàsser.

Tres trimotors feixistes volaren a gran altura sobre Toledo per tal d'evitar el foc dels nostres canons anti-aeris.

Es trobà imparablement dos trimotors, els quals resultaren feritament tocats, com ho prova el fet que han pogut recollir les forces lleials a la República, grans troços d'ala i fusellatge dels trimotors. Aquestes restes dels avions són, totalment pintades de negre.

Del que fou Acadèmia Militar de Toledo, solament queda en peu un torró, l'armadura d'obra i un tros de pare que se'ls uneix. Sobre aquestes restes la nostra artilleria ha llançat durant tot el dia d'avui gran nombre de disparos. D'aquesta part de l'Alcàsser han sortit grans columnes de fum, la qual cosa indica que comença a cremar. Quan aquestes

COMUNICAT DE GUERRA

La situació dels rebels a Oviedo és desesperada. En una emboscada es fan gran nombre de baixes a l'enemic a Granada

Madrid, 16. — A les tres de la tarda ha estat facilitat el següent comunicat de guerra:

Front nord i nord-oest. — Les nostres bateries han continuat el bombardeig d'Oviedo. Els assetjats han demanat el dia d'avui repetides vegades que els siguin tramessos fusells, i especialment queviures.

Front d'Aragó. — Tres fugitius de la capital aragonesa que s'han presentat a les nostres línies de Casp descriuen els horors comesos pels militars feixistes de Saragossa per a reprimir les manifestacions de descontentament del poble que pateix fam.

Front sud. — Al sector de Molinilla una columna lleial, assabentada que a Villar es pretenia afusellar uns quants elements d'esquerra del poble i refugiats de Granada, muntà un parany i aconseguí salvar-los i causar nombroses baixes a l'enemic. Així mateix s'apoderaren de municions i dues-centes maneres.

Front del centre. — Les nostres forces han recollit al sector de Peguerinos més de cent cadàvers abandonats per l'enemic en l'acció d'ahir, entre els quals hi havia un comandant i diversos oficials.

Una columna lleial s'apoderà de dos camions a Cabeza de Híjar.

Al sector de Guadarrama les nostres tropes han ocupat una posició de força importantíssima, després de desallotjar l'enemic que hi estava parapetat.

Als altres fronts sense novetats.

COMUNICAT DE GUERRA

La situació dels rebels a Oviedo és desesperada. En una emboscada es fan gran nombre de baixes a l'enemic a Granada

Madrid, 16. — A les tres de la tarda ha estat facilitat el següent comunicat de guerra:

Front nord i nord-oest. — Les nostres bateries han continuat el bombardeig d'Oviedo. Els assetjats han demanat el dia d'avui repetides vegades que els siguin tramessos fusells, i especialment queviures.

Front d'Aragó. — Tres fugitius de la capital aragonesa que s'han presentat a les nostres línies de Casp descriuen els horors comesos pels militars feixistes de Saragossa per a reprimir les manifestacions de descontentament del poble que pateix fam.

Front sud. — Al sector de Molinilla una columna lleial, assabentada que a Villar es pretenia afusellar uns quants elements d'esquerra del poble i refugiats de Granada, muntà un parany i aconseguí salvar-los i causar nombroses baixes a l'enemic. Així mateix s'apoderaren de municions i dues-centes maneres.

Front del centre. — Les nostres forces han recollit al sector de Peguerinos més de cent cadàvers abandonats per l'enemic en l'acció d'ahir, entre els quals hi havia un comandant i diversos oficials.

Una columna lleial s'apoderà de dos camions a Cabeza de Híjar.

Al sector de Guadarrama les nostres tropes han ocupat una posició de força importantíssima, després de desallotjar l'enemic que hi estava parapetat.

Als altres fronts sense novetats.

Recorrent les nostres avançades

(Ve de la primera pàgina.)

A tot arreu: a Lecera la gent s'animarà — i ens l'envenenarà — d'un ram de romani que, per a espantar les mosques, portem al cotxe. En diuen que a l'hiern la llenya d'aquesta gent són les herbes perfumades de la muntanya, així no deu ésser un gran mitjà de calefacció sobretot en un dels pobles que he visitat avui, en la ruta d'Alcanjic a Lecera, Moyuela, on la gent viu en coves i on, amb el fum no s'hi deu poder viure.

La proximitat d'un poble la cometen perquè, generalment, el poble perd ardua i aspra i es vesteix de verd. Una mica de vinça, uns parguets, unes pomeres. I l'agulla del campanar, torrada del sol. Així són la majoria dels pobles que he vist, fins a ara, en aquesta excursió a les nostres avançades. Observo que les portes, gairebé totes les portes, estan cobertes per un tros d'arrellana a manera de cortina. Entre poble i poble hi ha una gran distància; la distància necessària per a arribar plens de pols. A Andorra — que no és, naturalment, l'Andorra de la gent d'Urgell — a la porta d'un establiment hi ha un indicador per — certa mena de rètol, llegim: «Viva Falange Española».

I, és clar, ens venen, a mi i als companys, unes grans ganes de riure. En un hostal d'Olette, convertit en hospital, ens donen unes copes d'aiguardent amb una fete que té un cert sabor de iode — que ens volem cobrir.

Seguiu avançant, camí de Munies, on diuen que la gent, sobretot els infants, ens venen passant amb goig i ens acomiaden cantant el puny cios, amb recança. Pel camí trobem algun camperol, dels que estan recollint el blat, i ens desfilja, també amb el puny alt:

I accentua molt, d'una manera gutural i allargant-la, l'última síl·laba

Arribem a Munies a migdia. I migdia, a Barcelona i al front és l'hora de dinar. Per a dinar calen dues copes: cala i menjar. Com que hi ha les dues copes — a pesar de les al·locacions de l'alcohòlic Queipo de Llano, que l'altre dia deia que la columna Macià-Compans estava a l'Andorra — Enem, dinem en una fondeta molt simpàtica i bastant neta a la qual ens han atorgat els companys del Comitè, que actua anomenen Comitè. S'asseuen a la taula amb nosaltres els caps de les forces que guarden el poble i menegen molt més bé — sempre és bo subratllar-ho — el que menen els assassins de Sevilla i de Saragossa.

Saludem uns militars de Figueras, i seguim el viatge a Lecera. Passem per Blesa, per Moyuela, per Letur, on ens donen una bona estona. Som a dos quilòmetres de l'enemic i el poble repren la vida normal de sempre següer de la victòria. De Letur, del que hem vist i oït a Letur, en parlarem un altre dia perquè val la pena.

Carretera enllaçant amb carreteres que en realitat és un camí de carbó i en la qual l'autòmobol naufraga en un mar de pols, avançem camí de Lecera. Quan ja ens a l'entrada del poble veiem uns homes que corren per les eres.

— Exercici de guerrilles — diu algú. Jo observo, però, que un dels que fan l'exercici porta el corretjà a la mà.

I hi ha més gent que corre. Miro, el pilot, que present el que passa, treu el cap per la finestra i crida:

— Aviació enemiga!

Saltem del cotxe i una dona, espaordida, ens agafa pel braç i ens entra a una mena d'estable. Masset i Vilanova han seguit carretera enllaçant amb el cotxe.

L'aire vibra amb la trepidació dels motors dels avions: cinc Breguets que volen a uns set-cents metres. De sobte s'escala l'explosió d'una primera bomba. En tren cinc més i una d'elles esclata molt prop nostre. El soroll és bastant respectable. Ens cau el damunt estrelles i pedres del sostre.

Després, finalitzada la visita, i davant el foc de les nostres metralladores els avions s'allunyen i es perden en l'aire de la tarda com un vol de corbs.

Vilanova, un dels pilots que m'acompanyen, em diu que atò no té cap eficàcia com a atacar i que tan sol: ho fan per a espantar. La gent, però, no s'espanta: sap que a pesar de l'aviació els feixistes seran vençuts.

Hi ha hagut una víctima: un ase. Sembla mentida que els feixistes tinguin tan poc respecte als seus semblants!

LLUIS CAPDEVILA

Lecera, 11 setembre.

(1) Totes les seves veritats són com aquesta.

Per a donar la major eficàcia als contingents armats que lluiten per la República

Madrid, 16 (Impressió del nostre redactor polític-militar). — L'activitat del Govern i de l'Ait Comandament Militar del nostre exèrcit de la República continua tendint a aconseguir una eficàcia de les forces armades, eficàcia que les dites forces hauran de rendir en tota llur intensitat tan aviat com s'aconsegueixi de coordinar la potencialitat militar que les al·ludides forces representen amb l'anell polític que ha de guiar cadascun dels seus homes.

Es tracta d'unificar criteris, agrupar voluntats per a un fi concret: derrotar el feixisme en armes contra el règim legitimament constituït.

En aquest ordre es fa precis que els diversos partits polítics i organitzacions sindicals prestin llur col·laboració al Govern de la República i deixin a termes secundaris tot el que pugui significar matissos ideològics.

La República necessita un esforç del nostre Exèrcit en el sentit militar, per tal que d'una vegada s'iniciï l'ofensiva que ha de portar la victòria de manera segura a les forces populars.

No es pot negar que la unitat de criteri encara no s'ha aconseguit, però s'ha avançat molt. Els primers efectes dels treballs que en aquest sentit es realitzen es noten a diversos fronts en la diversitat de pensaments en ordre a les operacions a efectuar gràgim, sinó derrotar, almenys entorpecer-les per a posar a la pràctica les manobres concebudes per l'Estat Major. Aquests entorpeciments ja no es produïxen o es produïxen en una proporció ínfima.

Així s'ha aconseguit contenir l'enemic, malgrat que en algun front proper a Madrid inicià fa pocs dies una ofensiva que hagué de preparar llargament i minuciosament.

Es indubtable que, a desgrat dels esforços dels fàccius, no podran aconseguir els objectius en el front de referència, no podran realitzar-los en el termini d'algun dia i per a més tard ja no tindran temps d'imaginar plans de cap mena, puix que l'ofensiva de les forces lleials els ho impedirà i solament podran portar a cap una resistència que en tots els casos serà ineficaz.

Aquesta és la impressió que recollim avui als cercles oficials, i aquesta és la perspectiva immediata per a un futur molt pròxim.

EL GENERAL VILLALBA A BARCELONA

Un xic endarrerida, perquè així considerem que convé que no es volen facilitar informacions a l'enemic, podem donar la notícia de l'entrada del general Villalba a Barcelona. El cap de les forces que operen a aquest sector sortí ahir en avió cap a Barcelona, per tal d'efectuar determinades gestions d'interès per la marxa de les operacions.

Haurà romàs a Barcelona unes hores i en sortir aquesta notícia a la publicitat, el general Villalba es trobarà ja altra volta al front de les seves tropes.

L'encerclament de Terol va fent-se cada dia més efectiu

La columna Ortiz ha ocupat els pobles de Perales i Alzambra

Alcanjic, 18. (Del nostre enviat especial Salvador Masset).

Centenars de milicians del sector Farred-Carot, de la columna Ortiz, comandada pel company Moia, han ocupat el Sud de Vivel del Río, els pobles de Perales i Alzambra. Totes dues posicions són immobilitzables i aquesta operació fou portada a cap amb tanta rapidesa que l'enemic, virtualment copat, no oferí cap resistència i fugí covardment.

Després de l'ocupació d'aquests dos pobles, l'encerclament de Terol va fent-se més efectiu.

Han passat per Alcanjic, amb direcció al front, 160 milicians catalans, procedents de Mallorca, i que es volen incorporar a la columna «Francisco Macià-Lluís Companys».

Per encàrrec del comandament de les esmentades columnes s'està procedint a la instal·lació d'una estació emissora de ràdio que tindrà per objecte donar les notícies procedents del front del baix Aragó.

La Generalitat senyor Terradellas i el senyor Angel Ossorio i Gallardo.

El senyor Largo Caballero marxà després a Palau per tal de despatxar amb S. E.

Ensortir del ministeri de la Guerra el senyor Ossorio i Gallardo, digué que aquesta nit marxarà a Ginebra i que demà es durarà a Barcelona per tal de saludar els seus amics de la Generalitat.

LA PRESA DE POSSESSIO DE LA CARTERA D'OBRES PÚBLIQUES PER JULI JUST

Madrid, 16. — Ha pres possessió de la cartera d'Obres Públiques el nou ministre, diputat d'Esquerra Republicana senyor Juli Just.

El ministre d'Agricultura que fins ara ha vingut exercint interinament la cartera d'Obres Públiques, feu ús de la paraula i elogiat la figura i els dots del senyor Just.

Després el nou ministre pronuncià un discurs en el qual entre altres coses i dirigint-se al personal digué que exigirà lleialtat i disciplina.

Acabà donant visques a la República, al Front Popular i a les Milícies, que foren contestades entusiàsticament per tots els presents.

Visites a S. E.

Madrid, 16. — Avui han visitat S. E. el President de la República els senyors Juli Alvarez del Vayo, ministre d'Estat; Plácido Alvarez Builla i Rodolf Llopis.

LA PRESA DE POSSESSIO DE LA CARTERA D'OBRES PÚBLIQUES PER JULI JUST

Madrid, 16. — Ha pres possessió de la cartera d'Obres Públiques el nou ministre, diputat d'Esquerra Republicana senyor Juli Just.

El ministre d'Agricultura que fins ara ha vingut exercint interinament la cartera d'Obres Públiques, feu ús de la paraula i elogiat la figura i els dots del senyor Just.

Després el nou ministre pronuncià un discurs en el qual entre altres coses i dirigint-se al personal digué que exigirà lleialtat i disciplina.

Acabà donant visques a la República, al Front Popular i a les Milícies, que foren contestades entusiàsticament per tots els presents.

Visites a S. E.

Madrid, 16. — Avui han visitat S. E. el President de la República els senyors Juli Alvarez del Vayo, ministre d'Estat; Plácido Alvarez Builla i Rodolf Llopis.

NOU MILITARS DAVANT EL TRIBUNAL DEL POBLE

(Ve de la pàgina 5)

quedat demostrada la ideologia dels processos en la seva significació feixista. Puguem constatar que per a 80 soldats hi havia tres caps i que els soldats desapareixen contra el poble no per la seva voluntat, sinó per coacció. Acaba dient que esperava del Tribunal un veredicte de culpabilitat d'acord amb les conclusions presentades.

LA DEFENSA

Els defensors analitzaren l'actuaació de cada un dels processos i al·legaren que ells no exercien comandament i que es limitaven a obeir ordres.

TENIU QUELCOM A DIR?

El president preguntà als processos si tenien quelcom a al·legar.

L'ex-comandant Giber de la Cuesta ratificà les seves manifestacions. Va dir que ell sortí per ordre superior i que no comandava cap força.

Samaniego, pregà al Jurat i al Tribunal que reconeguessin la seva llibertat i un altre de A baix el feixisme que és contestat per tots els presents i amb el de No passarà!

PASSEN A DELIBERAR

El Jurat es retirà a deliberar i després d'un quart d'hora es llegí el veredicte, que fou de culpabilitat d'acord amb les conclusions del fiscal.

Tot seguit es procedí a la petició de pena i el senyor Chorro Llopis llegí les peticions següents:

Penes de mort per a l'ex-comandant Gilbert de la Cuesta, ex-capità Llorenç Samaniego Arias i per als ex-tinentes Enric Flores Crespo i Lluís Pacín Blázquez.

Per al processat Ferran Segú Alcarado, la pena de reclusió perpètua. Els defensors demanaren una pena inferior i el Tribunal dictà la sentència d'acord amb el sol·licitat pel fiscal.

PENA DE MORT

Hom preguntà al Jurat si estava conforme amb la pena esmentada després de la votació reglamentària, s'acordà en ferm.

En acabar l'acte el President donà la Visca a la República i a la Llibertat i un altre de A baix el feixisme que és contestat per tots els presents i amb el de No passarà!

Comunicat oficial

L'aviació republicana ha actuat amb gran eficàcia en diversos fronts

Madrid, 16. — Informació radiada a les 22 hores des del microfon instal·lat al Ministeri de la Guerra:

Front del Nord i Nord-est. — Tres aparells de l'aviació republicana han bombardejat durant la tarda d'avui la capital asturiana i ha provocat diversos incendis.

La nostra artilleria ha continuat el seu foc sense interrupció.

Front d'Aragó. — Al sector de Si-güenza les tropes republicanes han avançat tres quilòmetres; han desallotjat l'enemic de les seves posicions i han capturat algun material de guerra.

Front del Sud. — L'aviació enemiga ha bombardejat sense resultat un camp d'atterratge de les nostres forces.

La columna de Guadix, ha realitzat en el dia d'avui una operació de descoberta i ha copat alguns llocs enemics.

Front del Centre. — Al sector de Buñago s'ha creat un intens bombardej sense perjudici per la nostra part.

Al Guadarrama les nostres forces han coronat, a les 15.45, les crestes de Cabeza de Hilar.

L'aviació republicana ha bombardejat amb gran eficàcia, al sector de Talavera, diverses posicions enemigues situades al Nord de La Granja del Ahogado i Bajos de San Benito.

A darrera hora de la tarda cinc aparells lleials han atacat amb gran decisió les esquadres rebels que operen al sector de Santa Malla, les quals han estat dispersades.

Seguidament els nostres valents pilots han metral·lat a molt poca alçada les concentracions enemigues i els ha causat gran dany. Les tropes oviacionaven amb entusiasme la valentia dels avions de la República.

Als altres fronts, sense novetat.

Els facciosos han comès horribles assassinats a Galícia

Els obrers no treballen i han sorgit discrepàncies entre falangistes i ex-militars

Madrid, 16. — Dos ciutadans recentment arribats de Galícia a Madrid, que romangueren a la dita regió fins els primers dies del corrent mes, en què pogueren fugir i que han arribat a Xerburg, han fet un relat dels horors que han presenciat als sectors que són dominats pels facciosos.

Diu que als llocs on manen els rebels imposen el terror i han assassinat diputats, alcaldes, secretaris d'ajuntaments, regidors i molts elements del Front Popular.

Els rebels s'han encoratjat amb la muller del governador de la Coruña que aparegué en una carretera crivellada a trets, després d'haver-la fet avortar.

A Santiago als darrers dies del mes d'agost els catòlics organitzaren una rogativa, presidida per l'arquebisbe i precedida per les cendres de l'apòstol a primer terme, per tal d'invocar el Topoderós l'extermini total de la «canalla marxista».

Dies abans s'havia rebut un telegrama de Cabanellas en el qual es deixava entreveure que els presoners menjaven i gastaven diner; aleshores les autoritats acordaren eliminar-los, i en grups eren afusellats, fins que un dia les dones s'amoïnaren i aconseguiren ajornar l'execució dels que quedaven, però són aconseguint ajornar-la, perquè a la matinal del dia següent foren assassinats.

El dia 31 d'agost, amb l'absència absoluta del poble, es celebrà un acte d'entronització a totes les escoles

del Cor de Jesús als acords de la «Marcha Real».

L'aspecte que ofereixen les poblacions és desolador. Gairebé ningú no circula pels carrers i ja no creuen en la victòria ni els mateixos, per la qual cosa es lluren amb major furia a desmans i atropells.

Molts obrers de La Coruña i El Ferrol segueixen en vaga. A penes si funcionen les fabricues i tallers.

Els facciosos estan mancats en absolut de sucre, café i tabac. Els manquen els queviures i han organitzat bandes de saquejadors que amb el nom de «los Caballeros» recorren els pobles i es dediquen al pillatge.

En els darrers temps han sorgit discrepàncies entre els falangistes i els militars.

Els pessimistes afirmen amb gest adolorit, en saber la gesta dels minaires asturians, que Espanya els ha abandonat a la seva sort i tremolen davant el fet que els minaires avançin sobre Galícia.

La resistència al camp segueix cada vegada més afeblida.

Fa pocs dies que fou descobert a El Ferrol un complot amb extenses ramificacions contra caps i oficials falangistes. Els complotistes foren sotmesos a judici sumaríssim i afusellats vint soldats. El nombre dels detinguts és d'uns 800.

El dia 3 arribà Millan Astray i es va organitzar una desfilada a honor seu, que va resultar molt freda i es remarca per la manca d'assistència del poble.

Ha començat a veure's la causa contra l'Escola d'Informació Topogràfica del Campament de Carabanchel

Madrid, 16. — A la una de la tarda es constituí el tribunal que ha d'entendre en els successos registrats a l'Escola d'Informació i Topografia del Campament de Carabanchel.

L'actuació consistí en evacuar el tramit que els processats designin defensors.

Els encartats en aquest sumari són: Comandant primer cap Francisco Lluís Montero; tinent d'Artilleria, Antoni Alcántara Luarca; tinent Isidor Cardoño Catalán, Josep Iguíñez; capitans Ramon Díaz Uribe, Benet Abrados, Alfons de Carles Bon-

plata i Josep Gómez López; tinents, Pere Naval Cuifre i Manuel Carriero; alferes Antoni Hernández i Bibià Martín; brigada Celestina Nabona, capità metge Josep Giménez i caporal Antoni Moreno García.

Contra el tinent Antoni Molina Oña, no apareixen càrrecs en el sumari; i contra el capità Andreu Hernández, no es formulen qualificacions per no haver pogut comparèixer a causa de trobar-se greument ferit.

Els fets dels quals s'acusa a aquests processats estan compresos en els articles 237, 240 i 241 del Codi Penal Militar.

AL FRONT DE TEROL

Foto Carbo

A dos-cents metres dels reduïts falangistes les nostres milícies refusen l'enemic, que es bat en retirada. (Fot. Carbo).

LA CRÍTICA SITUACIÓ DE CORDOVA

Els caps rebels es barallen. Varela, pistola en mà, impedeix que Cascajo fugi amb avió

Madrid, 16. — A Còrdova manquen la majoria dels aliments, especialment patates, sucre i farina. L'alimentació és molt precària. Les forces combatents, les més beneficiades, reben un litre d'aigua cada dia per a totes les seves necessitats, i la temperatura és de 38 graus. Molts gremis no han reprès el treball, a pesar de les constants comunicacions que Queipo de Llano i Cascajo els fan perquè ho facin. El comerç sols obre mig dia, al matí, i n'hi ha prou amb la presència de la nostra aviació perquè es paralitzi la vida de la ciutat.

Un grup de ferroviaris edita clandestinament amb ciclestyle, una fulla que reparteixen diàriament entre el poble, sense que els facciosos aconseguixin esbrinar el seu origen.

Un evadit ha portat una d'aquestes fulles en la qual es diu que el desesperat atac a les nostres posicions de Cerro Muriano, que el comandament facciós inicià fa uns dies i que fou rebutjat amb gran fermesa, originà el major desesper entre els facciosos, els quals ja consideren implacable la derrota.

Hi hagué una reunió als soterranis del Govern civil, on està instal·lada la Comandancia, i a través dels seus murs se sentiren fortes discussions.

Detenció d'elements feixistes a Madrid ES DEDICAVEN A L'ESPIONATGE

Madrid, 16. — La brigada de Gar-cia Atadell tingué notícies que els coneguts germans Antoni, Bernard i Ramon Vidal, junt amb uns altres falangistes, alguns dels quals havien estat amb els facciosos a Terol, es trobaven amagats a Madrid. Es practicaren laboriosos registres i s'aconseguí localitzar-los al domicili d'Eduard Barriero i González, carrer Núñez de Balboa, 8.

Personades allí les milícies detingueren a set afiliats a Falange, entre els quals es trobaven els germans Vidal, el pare d'aquests i el capità d'artilleria procedent d'Astúries, Lluís Rodríguez.

En ésser detingut aquest últim digué que el seu nom era Andreu Garrido i Viver, i que havia arribat procedent de San Martín de Valde-gesias, però acabà per declarar que dies abans d'escalar el moviment feixista havia estat a Oviedo acompanyant d'element d'enllaç prop d'Aranda, al qual lliurà certes instruccions.

Afegeí que a la nit es reunien a la casa on foren sorpresos, i allí sobre un pla estudiant la situació de les tropes faccioses i s'assabentaven de les notícies del camp enemic per mitjà de la ràdio, d'on arribaven les emissions de Sevilla i Burgos. Afirma que no era falangista, encara que simpatitzava amb la idea.

També prestà declaració el detingut Josep Catalán i García, mestre nacional, domiciliat a Carabanchel, el qual, en principi, negà que conegués el capità Lluís Rodríguez, però acabà confessant que el conegué des de fets temps. Coincidí amb moltes de les manifestacions d'aquest capità, i afegeí que es dedicaven a redactar projectes de serveis policials quan les tropes rebels entren-

sin a Madrid.

En un registre practicat al domicili de Tomás Málquez, Recoletos, 9, que era administrador d'Antoni Doria, trobaren els «Línies de la República», accions, bitllets i resguardos per valor de set-cents mil pessetes, que tracta de salvar dient que eren béns que pertanyien a subdits estrangers.

Una informació en la qual es palesa la crueltat dels feixistes assassins

Madrid, 16. — «El Socialista» reprodueix una informació del diari anglès «Daily Mail», considerada en els medis periodístics internacionals com a sensacional.

En ella es diu que amb perill imminent de represalles rigoroses es poden passar de contraban notícies per Gibraltar. Tots els viatgers que surten de Sevilla són escorcollats minuciosament. Es considera com a

entre Varela, cap de les tropes sublevades, Cascajo i Pemán, enviat de Queipo de Llano, discussions que acabaren amb la sortida de l'últim individu esmentat, al qual es veia visiblement malhumorat. Fugí al seu cotxe i marxà cap a Sevilla.

Al dia següent, després de la missa de campanya, que hagué d'ésser suspesa davant la presència de la nostra aviació, Cascajo se'n anà a l'aeròdrom i acció després d'esmorzar. Arribà al camp en unió d'un enginyer i inspeccionà detingudament tres avions, especialment un bimotor italià de novíssim sistema. Algu, sens dubte el cap de guàrdia dels requetés, avisà per mitjà del telèfon la sospitosa visita. Poca estona després aparegué a l'aeròdrom en manigues de camisa el general Varela, el qual, pistola en mà es dirigí al grup. Varela era seguit de la seva escorta, també amb les armes en posició de disparar.

Hi hagué una escena molt violenta, en el curs de la qual Varela cridà repetidament covard a Cascajo, i per últim ordenà detenir l'enginyer i un tal Carlos. Després, en el seu propi cotxe, obligà a pujar Cascajo, sempre apuntant-lo amb la seva pistola, i marxà vers la ciutat.

Informació de l'Estranger

INGENUITAT ANGLESA

El partit liberal acorda pressionar els dictadors portuguesos

Londres, 16. — El Consell del partit liberal ha aprovat una resolució en la qual es posa de manifest la necessitat urgent de pressionar Portugal perquè aquest país s'adhreixi definitivament a l'embargament del material de guerra destinat a Espanya.

EL CREUER LLEIAL «MENDEZ NÚÑEZ» CAP A ESPANYA

París, 16. — Comunicuen de Dakar que ha sortit de dit port el creuer governamental espanyol «Méndez Núñez», l'oficialitat del qual s'havia sublevat contra el Govern de la República i fou reduïda per la marineria.

Al servei de qui? Segurament de l'Espanya republicana

Londres, 16. — L'antic conseller tècnic del Negus, aviador Drouillet, ha sortit aquest matí de Villacoublay cap a Tolosa, acompanyat d'un mecànic i d'una altra persona. Hom creu que té la intenció de dirigir-se a Espanya per a posar-se al servei d'un dels bàndols contendents a dit país.

El ministre anglès de Marina a Gibraltar

Gibraltar, 16. — Aquest matí ha arribat a aquesta població el ministre de Marina anglès, senyor Hoare, procedent de Malta. Com se sap, el senyor Hoare procedeix a una inspecció oficial de les forces navals britàniques a la Mediterrània.

Organització de la columna «Espanya»

Madrid, 16. — Continuen els treballs d'organització de la columna «Espanya» que constarà de sis mil homes.

Aquesta columna acudirà amb la major rapidesa a qualsevol dels fronts de combat que li siguin assignats.

La columna «Espanya» tindrà tres essencials característiques: extraordinària mobilitat, formidable organització i estarà formidablement proveïda.

Entitats obreres que ingres-sen a la U. G. T.

Madrid, 16. — En la reunió executiva de la U. G. T., es donà l'ingrés a vuit Seccions, amb 1.159 afiliats, així com a la Federació Tabaquera Espanyola, amb 4.300 federaes.

S'acordà designar Pasqual Gómez perquè prengui part en el Consell General Extraordinari de la Federació Socialista Internacional.

Un article d'Angel Pestaña

«Ha de limitar-se l'afany políciac», aconsella el líder sindicalista

«El Sindicalista» publica un article d'Angel Pestaña, en el qual aquest escriptor, sota el títol de «Què necessitem per vèncer», diu que fa falta que el Govern ordeni i disposi que els generals, oficials, classes i milícies ocupin el lloc que els correspongui.

Diu després que s'ha despertat en molta gent l'instint políciac i persecutor.

Aquest anhel políciac s'ha de limitar. Existeixen organismes oficials de tota confiança per a intervenir en aquestes qüestions. El qui tracti de prendre's la justícia per la seva mà, ha d'ésser considerat com un element perturbador i tractat com a tal.

ES FAN VOLAR DOS PONTS DE LA GRANJA I DIFICULTA AMB AIXO LES COMUNICACIONS ENTRE ELS SECTORS REBELS DE LA GRANJA I SEGOVIA

Madrid, 16. — Part de la columna que componen les tropes de Navacerrada a les ordres del comandant Cuevas, realitzà ahir una audaç operació.

S'apropà als reduïts enemics pels voltants de La Granja i volà dos ponts per la qual cosa naixia caixat aïllats els pobles de Nuevo Collado i Collado Hermoso.

Per últim destruïa una central elèctrica que subministrava fluid a diverses poblacions importants.

L'audaç maniobra dificultà les comunicacions entre La Granja i Segovia.

DE LA DETENCIÓ D'UNA ESPIA

Madrid, 16. — Ahir, com ja diguérem, fou detinguda com a espia a l'aeròdrom de Barajas Carme Montey.

Com a conseqüència d'aquesta detenció ha estat també detingut avui Claudi Martínez, que fou la persona que la presentà a l'aeròdrom.

Carme Montey ha declarat que cada nit es reunia amb diverses persones i en assabentava-les que les milícies havien descobert que se celebraven aquestes reunions, es traslladaren a una altra casa per a celebrar-les.

Els agents de la brigada Atadell continuen practicant gestions en relació amb aquest assumpte.

«El vostre poble i el vostre Führer muntan la guàrdia a l'Est. Nosaltres volem muntar la guàrdia a l'Oest», diu als alemanys l'ex-general Cabanellas

Berlin, 16. — El general Cabanellas ha adreçat un missatge al poble alemany per mediació d'un corresponent especial d'un periòdic en el qual el president del Comitè de Defensa Nacional dona la seva paraula que «Espanya mai no oblidarà, passi el que passi, l'amistosa simpatia i l'ajut moral que Alemanya ha concedit als rebels espanyols».

Diu el manifest que Alemanya, conscient de la seva missió histò-

rica, ha comprès de seguida allò que significava el moviment espanyol. Diu que en tots els moments crítics per a la història, la província concedí un paper decisiu a Espanya, sobretot quan es tracta de protegir Europa contra les invasions bàrbares.

«El vostre poble i el vostre Führer muntan la guàrdia a l'Est. Nosaltres volem muntar la guàrdia a l'Oest, on en aquest moment ens sembla molt interessant».

«Que no resti una dona, una obrera, una professora, una actriu, ni una mare de la Rússia Soviètica que no vulgui acudir a l'ajut del poble espanyol»

Moscou, 16. — La campanya per a acudir en ajut de les dones i infants espanyols, començada pels obrers de la indústria tèxtil de Trekhomana, ha trobat un ressò calorós entre les dones i infants de la U. R. S. S.

Les fàbriques i institucions científiques celebren reunions en les quals les dones expressen la seva gran simpatia per la lluita heroica dels seus camarades d'Espanya, i organitzen socorsos en aliments i col·lectes per tal d'adquirir queviures.

Els periòdics publiquen nombroses cartes d'obres manuals i intel·lectuals, en les quals donen compte de donatius i inviten a tot el món a seguir el seu exemple.

L'òrgan dels sindicats Troup ha obert un compte corrent especial per a les col·lectes.

El dia 14 se celebraren a Lenin-grad i Moscou reunions de dones en les quals prengueren part molts milers de camarades, i es pronunciaron discursos entusiastes i d'admiració per la lluita aferrissada que sostenen les dones espanyoles.

En un miting celebrat a Moscou va dir-se que el poble espanyol sortirà victorios de la seva lluita contra el feixisme, i les dones obtindran el seu premi en la victòria, que consistirà en una vida més feliç i lliure.

L'escriptora Natalia Taltz va dir: «En observar la lluita d'Espanya, veig que les nostres germanes i germanes estan disposats a sacrificar la seva vida i veure la darrera gota de sang en la lluita contra el feixisme».

Estem amb vosaltres, poble espanyol, i volem dir-vos que els fills del poble espanyol són els nostres fills, com les dones espanyoles són les nostres germanes i els seus marits els nostres germans. No resti una dona, una obrera, una professora, una actriu ni una mare de la Rússia Soviètica que no vulgui acudir en ajut del poble espanyol».

En aquesta reunió fou aprovada una resolució dirigida al poble espanyol, a Azafra, Llanos, Caballero i Dolores Ibaruri, que diu així: «Nosaltres, dones de Moscou, obreres, empleades, enginyers, metges, pro-

fessores, actrius, tècnics i mares de família, expressem per unanimitat la nostra solidaritat amb les dones treballadores d'Espanya lliure i desitgem poder acudir a ajudar-les en la seva lluita heroica per una Espanya republicana, independent i lliure».

Seguim amb admiració la lluita heroica del poble espanyol i sabem que milers de valentes dones espanyoles marxen a la primera línia a combatre per l'Espanya democràtica.

Ni les amenaces feixistes ni les dificultats de la vida de campanya militar, ni les amenaces de mort, ni res no espanta les nostres germanes d'Espanya. Les ganes de combatre s'expressen de tot cor i el valor i la fermesa de les dones espanyoles ens omplena d'admiració i de noble goig.

Nosaltres, que hem conegut el jou autocràtic i cesarista de l'exploitació i que vivim en la nostra bella Pàtria florent i prospera cada dia més, on Stalin té cura sollicita de la mare i l'infant, empremem amb simpatia especialment fervorosa i de tot cor la lluita per a les dones espanyoles desitjant-les victòries rotundes. Mantenguem fermes i fortes, germanes espanyoles, i aconseguireu d'aquesta manera admirable la victòria de la República. Els vostres fills creixeran ciutadans lliures en la bella Espanya assolida».

Fem una crida a totes les dones de la U. R. S. S. perquè organitzin subscripcions en diner per a la compra de productes alimentaris amb destinació a les dones i fills dels treballadors d'Espanya. Que les dones laborioses i els infants d'Espanya aixin la nostra atenció amb respecte a elles per la seva heroica lluita.

Trametem les nostres salutacions fervoroses de solidaritat fraternal a les dones espanyoles, valentes i resoltes.

«Visquin les dones laborioses d'Espanya que lluiten al costat dels seus marits, pares, germans i fills contra el Feixisme! Visca la seva victòria sobre el Feixisme! Visca la República espanyola democràtica lliure i el seu Govern!»

A L'ASSEMBLEA DE GINEBRA CAMPS DE CONCENTRACIÓ PROP DE GIBRALTAR

NO VOLEN SOROLL

I, per això, no serà invitada la delegació etiòpica

Ginebra, 16. — La decisió del Negus de trametre una delegació etiòpica a l'assemblea de Ginebra és susceptible de provocar, almenys al principi de la sessió, un nou debat sobre el conflicte italo-etípic.

En efecte: es preveu que entraran en funcions la Comissió de comprovació de poders, que fins ara ha estat un organisme purament formal. Dita Comissió haurà de pronunciar-se sobre la validesa dels poders de la delegació etiòpica, la qual cosa implicarà una votació de l'assemblea.

Als cercles internacionals s'estima que dita Comissió decidirà que, almenys, existeixen dubtes sobre els poders de la delegació etiòpica, i que, per tant, no serà invitada a participar en els treballs que es van a emprendre.

EL GENERAL CABANELLAS VOL QUE SE'L PRENGUIN SÈRIOSAMENT

Berna, 16. — El general facciós Cabanellas ha dirigit una protesta a la Oficina Internacional de Telecomunicacions exigint que es restableixin les comunicacions telefòniques i telefòniques entre les províncies d'Espanya que estan sota el domini dels rebels i la resta d'Europa.

L'HEROICA RESISTÈNCIA DELS PATRIOTES ABISSINIS

Roma, 16. — Comunicuen d'Addis Abeba que la columna indígena comandada pel ras Hailu, en combinació amb la del dejazmatch Mangacha, ha iniciat les anomenades operacions de neteja al mont Uoccioca, a fi de dispersar els grups d'irregulars que tracten d'hostilitzar a les forces italianes. Segons sembla la resistència travada pels addictes a Itàlia és molt gran, ja que els etiòps es fan forts en els relleus de les muntanyes, a fi de disputar el terreny de l'adversari.

CONSEQUÈNCIES D'HAVER AFUSELLAT UN SUBDIT FRANCES

Tànger, 16. — Dies enrera donem la notícia que els rebels de Tetuan havien afusellat el subdít francès Aguilard. A conseqüència d'això el consell de França a Tetuan, en nom del Govern francès, reclama a les «autoritats» faccioses que donin les corresponents excuses i que facin efectiva una indemnització de 300.000 francs a la família de la víctima. Se'l dona de termini fins a demà, i en cas de no accedir a tals comandes, serà rigorosament tractada cada frontera entre ambdues zones.

ITALIA S'ENTESTA A NO VOLEN TRAMETRE DELEGACIÓ A GINEBRA

Roma, 16 (urgent). — El Govern italià ha decidit abstenir-se d'enviar delegació a les properes deliberacions de Ginebra a conseqüència d'haver-se anunciat que assistirà a elles una delegació etiòpica.

La notícia de la decisió italiana, que ha circulat ràpidament als cercles polítics romans, ha causat una irritable sensació, però s'expressa una irreductible unitat de criteri en sentit abstencionista, si no es retirada la delegació etiòpica.

El Govern italià ho ha comunicat així a la Secretaria General de Ginebra, i afirma que la presència de la delegació etiòpica fa impossible qualsevol col·laboració italiana a les deliberacions internacionals.

VISCA LA REPUBLICA !!!

LA JUSTICIA POPULAR

Nou militars davant el Tribunal del poble

Com tots els altres feixistes, neguen també la seva traïció

Ahí, al matí, a bord de l'«Uruguay» van ésser jutjats nou militars feixistes. Pertanyien al regiment de cavalleria de Montesa, del carrer de Tarragona, i van sortir al carrer i s'adreçaren a la Plaça de la Universitat. Allà, com és sabut, van fer foc i produir moltes víctimes.

Eren l'ex-comandant Lluís Gibert de la Cuesta; l'ex-capità Llorenç Samaniego Arias i els ex-tinentes Enric Flores Crespo, Lluís Pacini Blázquez i Ferran Segú Alcázar. Com que el defensor de l'ex-tinent Josep Goenaga Quintana no va compareixer, el Tribunal decidí suspendre, de moment, el judici contra l'esmentat ex-oficial. A més, acordà una multa de dues-centes cinquanta pessetes contra el lletrat que havia deixat de complir el deure.

CAP A LA PLAÇA DE LA UNIVERSITAT

Ja hem dit en una altra ocasió que l'ex-coronel Escalera, d'aquell regiment, va dirigir, la matinada del 19 de juliol, una arenga als oficials i soldats. Vingué a dir això:

«Espanya està atravesant una moments difícils en virtut de la pugna existent entre dos partits. El que cal és intervenir, declarant el país a l'estat de guerra. Hay que luchar por una República más digna que la que tenemos, y por un Gobierno más honrado».

Això és, en síntesi, el que digué a les tres de la matinada del 19 de juliol, al pati de la caserna de cavalleria de Montesa, el coronel Escalera, adreçant-se als oficials i als soldats.

Després del coronel, arengà les forces el general Fernández Burriel. Al pati hi havia alguns paisans i el capità retirat Inart. Acabats els discursos d'Escalera i Burriel, aquells paisans foren proveïts de guerreres, gorres, corretjans i armament.

Als voltants de les quatre de la matinada, per ordre dels caps facciosos, sortiren tres esquadrons de la caserna. Un esquadro s'adreçà a la Plaça d'Espanya; l'altre al Paral·lel —ja han estat jutjats els responsables— i el tercer a la Plaça de la Universitat.

Aquest esquadro —seixanta homes—, marxà a les ordres del comandant Lluís Gibert de la Cuesta i del capità Llorenç Samaniego Arias. Estava dividit en tres seccions, comandades pels tinentes Josep Goenaga Quintana, Lluís Pacini, Alcázar i Enric Flores Crespo. Duda també un grup de metralladores dirigit pel tinent González Valls.

Pregueren la Plaça de la Universitat. Les seccions de l'esquadro foren col·locades així: una, amb el tinent Goenaga, a la confluència de Ronda Universitat-Pelayo; una altra, amb el tinent Pacini, a la Ronda de Sant Antoni; i l'altra, a la banda del carrer de Cortis, amb el tinent Flores. El grup de metralladores al costat de les palmeres properes a la parada dels autobusos. El capità Samaniego i el tinent Segú —tinent de complement— van situar-se a la vorera de la Universitat. Amb aquestes forces hi havia set alferes de complement, els quals —feixistes tots— com és natural, hi acudiren per pròpia voluntat. És a dir, que seixanta homes eren manats per tretze oficials. A raó de quatre soldats —i una mica més— per cada un.

ELS DETENIEN PERQUE DUEN CARNET SINDICAL

A la Plaça de la Universitat hi havia molts paisans, amb braçal verd. La majoria amb pantalons d'uniforme o guerrera. Tots, armats. Eren de «Falange Española» i d'altres organitzacions feixistes.

En veure arribar la força de cavalleria s'adreçaren al comandant i li oferiren la seva col·laboració, que el militar facciós acceptà molt satisfet.

Tots plegats es dedicaren a detenir els ciutadans. En tenien prou que portessin carnet sindical. Dels detinguts se n'encarregava el brigada Anselm Fernández Moncusí, el qual els introduïa a l'edifici de la Universitat.

Detingueren també el diputat Angel Pestana. Donà a conèixer la seva condició.

«Ja tenem un!» —cridaren joiosos els sublevats—, irant cayendo todos. Hemos de terminar con esta canalla».

Pestana fou conduït a la caserna del carrer de Tarragona per l'alferes de complement Joaquim Cano.

Tres altres ciutadans, detinguts pels facciosos foren afusellats a l'acte, a la mateixa Plaça.

Minuts després arribaren forces lleials. Ja es sabut. Va produir-se una topada violentíssima. Republicans i obrers lluitaren amb veritable heroisme. Van jugar-se la vida. Alguns la van perdre.

Catueren paisans i caigueren guardies d'assalt. Els militars —qui ho diu que anaven enganysats?— disparaven contra els guardies d'assalt.

Els lluitadors per la Llibertat van triomfar. Els feixistes van ésser detinguts.

NO SABEN RES DE RES

Naturalment, davant del judici, els processos no saben res de res. Les seves declaracions han valgut per a disculpar-se. Però, naturalment, no ho han aconseguit. Tots asseguren que obeliren ordres superiors, i que ignoraven la preparació del moviment subversiu.

Després desfilen molts testimonis. La majoria són ex-oficials del regiment de cavalleria. Estan processos

DE POETA A POETA

Unes valentes estrofes de Gimeno-Navarro, glossen la tràgica mort de García Lorca

Hem rebut del notable poeta, creador d'«El Moliner Invisible», la poesia que inserim a continuació, tindrà

FEDERICO GARCIA LORCA

cant per aquesta vegada, el nostre acord de no publicar versos:

EN LA MORT DE FEDERICO GARCIA LORCA

Ara és el Guadalquivir que recula i que tremola. Un aire de helionetes ve de Granada i de Còrdova.

Els geranis i els clavells se'n van amb el sol de posta.

i són al vaixell. Com és natural intenten treure carrecs als que ocupen la banqueta. Però tampoc no ho aconsegueixen.

Acabada la desfilada de testimonis, el fiscal demanà la suspensió del judici per tal de modificar les conclusions. Era la una de la tarda.

MODIFICACIO DE CONCLUSIONS

A les quatre fou represa la sessió. El fiscal donà compte de la modificació de les conclusions.

D'aquestes es despreu que el comandant Gibert, amb el capità Samaniego i els tinentes Segú, Pacini i Flores, sortí de la caserna del carrer de Tarragona amb l'objectiu de prendre la Plaça de la Universitat. Allà es formaren seccions de l'esquadro. Cada un dels tinentes en comandà una, i aquestes seccions van fer foc contra les forces lleials a les quals produïren baixes. El capità Samaniego, igualment que el comandant Gibert, estiguiren davant de la Universitat i ordenaren igualment fer foc. En benefici del tinent Segú el fiscal consignà que si bé va sublevar-se no comandà cap grup ni secció de Cavalleria.

Tots ells—excepte Segú—són responsables d'un delictes de rebellió militar amb l'agreujament d'haver comandat força. Segú és només responsable del delictes de rebellió.

Els defensors demanen, en les seves conclusions, que els processos siguin condemnats a penes de presó. Alleguen que obeliren ordres superiors.

EL FISCAL

El fiscal, en el seu informe, manifestà que en l'anterior Consell havia

(Passa a la pàgina 5)

i els gitano de Sevilla s'han posat collarets d'ombra.

Et mancava aquesta mort, Frederic García Lorca!

Ara és el Guadalquivir que recula i que tremola. Amb una barca de vidre i uns remes d'estrelles i bronze,

com et cerca per la riba el teu món de castanyoles! Et mancava aquesta mort, Frederic García Lorca!

Negres eren els cavalls i les ferradures toques. (Amb l'ànima de xarol la benemèrita corre).

Tu degueres pressentir-los en els silencis de goma, mirant la lluna esbollar-se la cabellera de pólvora.

«Verna» era al costat teu, al teu costat, tota sola. Tíllava la vitrina dels esperons en la fosca.

«Rosa la de los Camborios» plora damunt les llimonas i espera l'ànima teva mig assegada a la porta.

Al, lliris i llessamins i clavells sota la posta i aquesta guitarra negra d'Andalusia que plora!

Que et mancava aquesta mort, Frederic García Lorca!

J. GIMENO-NAVARRO.

INFORMACIO SENSACIONAL DEL "NEW YORK TIMES"

"Els avions que bombardejaren Madrid eren de construcció alemanya i pilotats per alemanys"

Nova York, 16.—El corresponçal del diari «New York Times» a Espanya publica una interessant correspondència en la qual explica de quina manera, amb perill de la seva vida, aconseguió entrar a la base d'aviació rebel de Cáceres. El periodista americà pogué constatar que l'aeròdrom està completament organitzat pels aviadors alemanys, els quals, confiats en la vigilància establerta al seu voltant, no es preocupen ni molt menys d'amagar la seva veritable identitat. Adhuc no porten l'uniforme espanyol i circulen sense ténen les mirades indiscretas.

El corresponçal pogué comptar en aquell aeròdrom deu avions de bombardeig i alguns aparells de càca, tots de procedència alemanya. Tots aquests aparells van pilotats per tripulacions alemanyes. Són ells els que, segons l'esmentat corresponçal, volen damunt Madrid i bombardegen els fronts. El corresponçal del diari afirma que ha assistit a diverses sortides dels aparells alemanys, pilotats per oficials alemanys.

El periodista acaba dient que la pretensió dels alemanys de servir únicament com a instructors dels rebels és completament falsa i que la seva participació en el moviment és activa.

S'ha fet justícia

Burgos, Noailles, Pinos i Ramírez foren afusellats per fer armes contra el poble

A les sis cinquanta-dos minuts d'ahir, al matí, va tenir lloc al Camp de la Bota l'execució de la sentència dictada pel Tribunal Popular contra els ex-tinentes Jacint Burgos García i Joan Noailles Pujol, i els ex-alferes Jesús Ortega López, Rafael Pinos Carrasco i Antoni Ramírez Descarrega.

Els condemnats foren traslladats al lloc de l'execució en un camió, custodiats per la Guàrdia Nacional Republicana i la sentència fou executada per un escamot de milicians.

Seguidament, els milicians i la Guàrdia Nacional Republicana desfilaren davant dels cadàvers als crits de «Visca la República», «Visca la Llibertat» i «Visca el Poble».

Una greu denúncia a l'Audiència

Es tracta de l'actuació d'un metge militar que, segons la denúncia, costà la vida al capità Bieardeau

Ahí, al matí, el President de l'Audiència, senyor Andreu, conversà breument amb els periodistes, als quals ha donat compte d'haver rebut una greu denúncia.

Segons ella, un metge militar que el dia 6 d'octubre estava de guàrdia a l'Hospital Militar, disposa que el capità de la Guàrdia d'Assalt Maximilià Bieardeau, que es trobava ferit en aquell establiment, los tret del lit i tancat en un calabós.

Així es feu i a conseqüència d'aquesta tracte inhumà l'esmentat capità va deixar d'existir. Aquesta denúncia l'ha presentada a la sala que aquell dia estava també de guàrdia a l'Hospital Militar.

Per tal d'esbrinar la certesa dels fets denunciats ha estat designat jutge especial el del Jutjat número catorze, senyor Chamorro.

BENGALES DE GUERRA

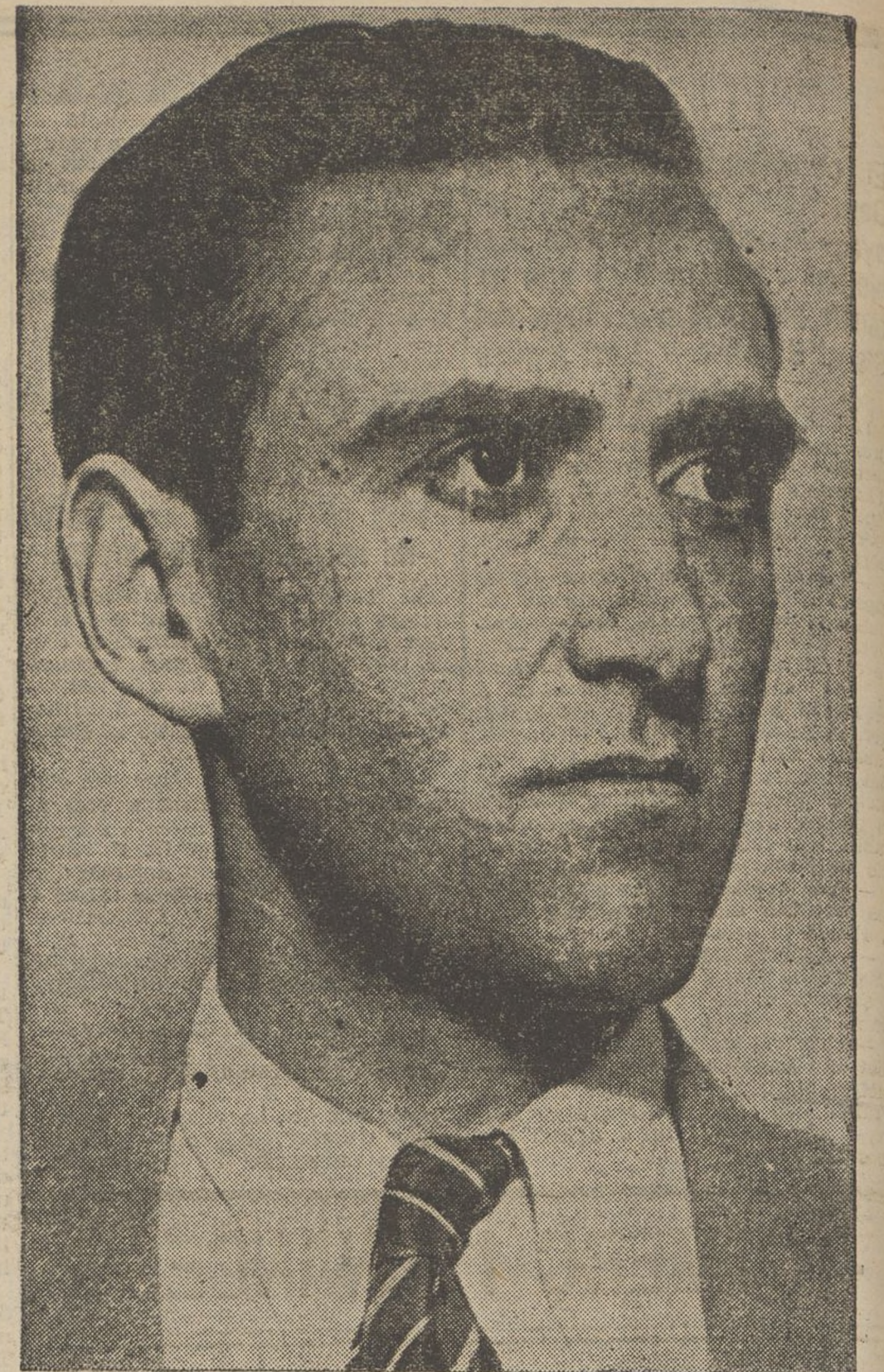
BONES FORMES

No us estarrufeu davant del títol sense llegir-me, que no vaig a parlar-vos de les «gules» del Còmic. Els temes frívols no són pel moment. Les formes que altueixen són aquelles que estan catalogades sota la denominació global d'educació, de «modos», de maneres, d'urbanitat o polidesa, digueu-li com vulgueu. I tot això, per dissort, la convulsió terrible que vivim ho ha escantellat una mica.

Cert que les circumstàncies són greus i que hom no està per orgues. El malhumor es justifica en la majoria dels casos. Però, germans, no hem pas de lluitar-nos-hi lligats de peu i mans. Quan més aspre és la vida, a mesura que el ritme dels fets accentua el seu dramatisme, més i més hem de reaccionar contra l'instint. I en lloc d'ensenyar-nos, a cada pas, les dents caldrà que extremsim la fraternitat enos amb nos i posessim fre a l'exabrupte i a la bordada. Si els voluntaris que marxen al front ho fan alegrement, en fraternal companyonia, els que per motius justificats romanem a la reraguarda no és de llei que ens guatem els uns als altres com a gais i gossos a punt d'assonetrar-nos. Els nervis són mals consellers i si els deixem governar-nos faran molt més incommoda la nostra posició que no pas si els curullem de tilla.

Deixem les bajanades i la mala educació per als Queipo de Llano. Sempre farà bo de constatar que un manobre analític, dels nostres rengles, palesa major correcció que un generalíssim feixista. Siguem cordials i atents entre nosaltres. Si la guerra no ens priva de rentar-nos la cara i el cos, menys ens ha d'interrompre aquesta higiene de l'ànima que és l'educació.

J. M. FRANCES

Joaquim Maurin Julià

Joaquim Maurin, afusellat pels feixistes! Dolorosament, la notícia d'aquest infame assassinat sembla ésser confirmada. Els facciosos han executat el líder obrer en terres gallegues, on es trobava Maurin, en soltar la subversió militar, en viatge de propaganda política.

La notícia de la mort violenta de Joaquim Maurin ha causat una profunda impressió en tots els sectors del front antifeixista. Els facciosos, en la seva vesania orimal, estan decidits a exterminar tots els valors socials i culturals de la nostra terra. El president del Consell Joan Casanoves parlava ahir als periodistes, amb sincera emoció, de la tràgica fi de Joaquim Maurin lligat a ell pels llaços indestructibles que crea una lluita comuna de molts anys contra l'opressió i la tirania.

Joaquim Maurin, voluntat indomable, intel·ligència poderosa, temperament constructiu, escriptor d'acurada personalitat, teoritzador polític de dialèctica incisiva i guia i dirigent de grans sectors del nostre proletariat ha mort en la plenitud de la joventut i quan encara es podia esperar molt d'ell en aquesta etapa de transició vers un nou ordre social. Des de molt jove —tenia divuit anys— les inquietuds revolucionàries forjaven el seu temps de lluitador, ja aleshores, els tribunals volien imposar-li vint anys de presó per la publicació d'un article contra Alfons XIII. L'any 1921 fou nomenat per la C. N. T. delegat per a assistir al Congrés Internacional Comunista de Moscou. Un any més tard fou secretari general de la C. N. T. des d'on passà després al comunisme. Durant la dictadura estigué empresonat durant tres anys al castell de Montjuïc. L'usat en llibertat, marxà a París on es relaciona freqüentment amb Maclà i altres refugiats polítics. Després, la República. Als seus inicis, es separà per diferències de tàctica política de la Internacional i fundà el B. O. C. Actualment era secretari general del P. O. U. M.. Fou elegit diputat per Barcelona en les eleccions del 16 de febrer. Al Parlament espanyol els seus discursos causaren una gran impressió.

Joaquim Maurin, afusellat!

Tota la classe treballadora i tota la democràcia republicana de Barcelona i d'arreu de Catalunya s'ha commogut davant aquest execrable assassinat. Els feixistes ens han arrabassat un dels valors més sòlids del nostre moviment obrer. LA HUMANITAT expressa el seu dolor i la seva indignació per aquest crim abominable.

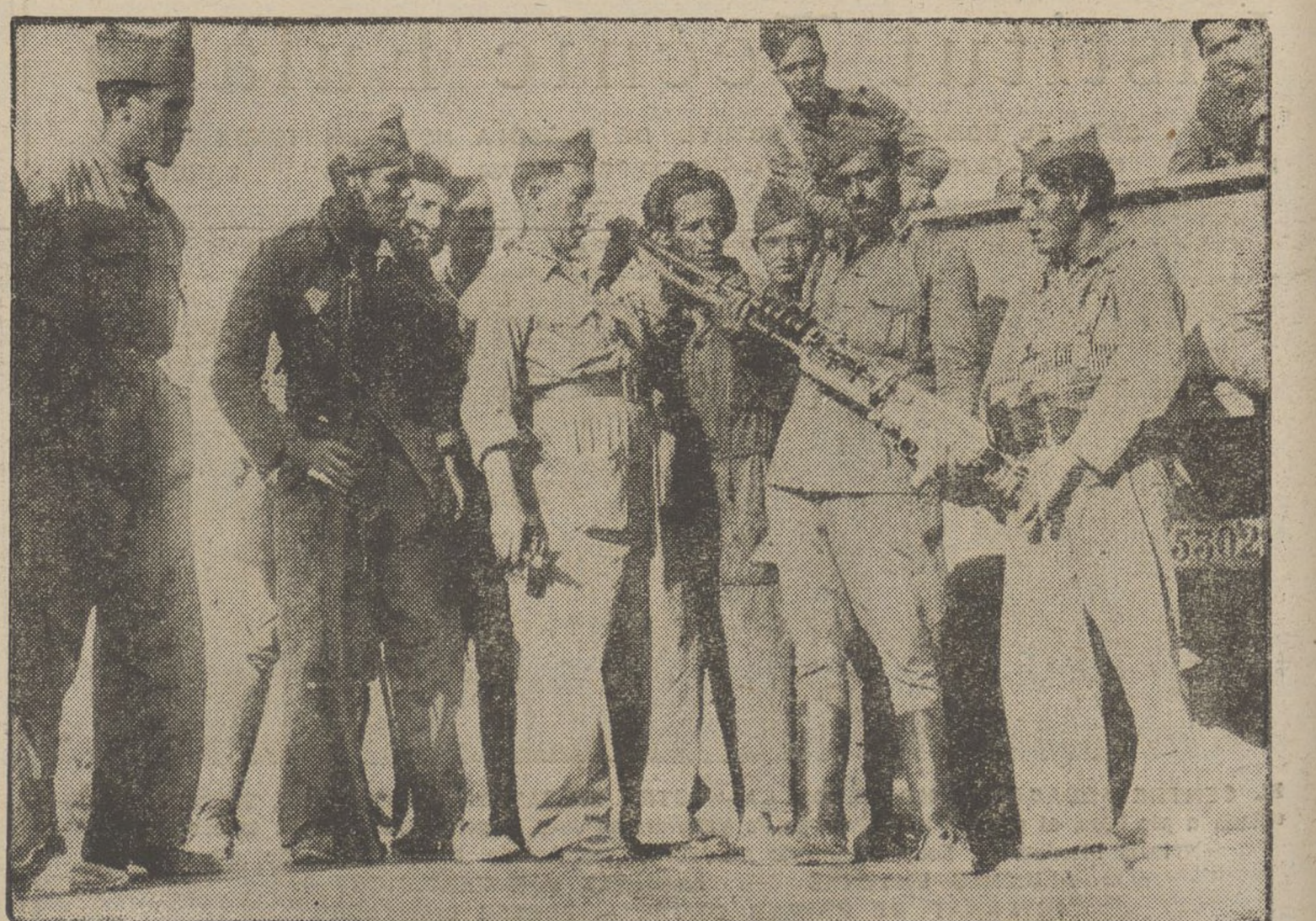
Maurin ha mort? Resistim-nos a creure-ho i, mentrestant no es confirma la trista notícia, referim tots el nostre entusiasme pel triomf de la causa antifeixista a la qual tan cordialment ha estat adscrit el popular diputat per Barcelona.

L'ex-coronel Aranda, el d'Oviedo, ha volgut seguir la política internacional dels seus socis de rebellió i n'ha fet una com a cove a tot el cos consular d'Àsturies. Aranda feu dir des de Ràdio Oviedo que les representacions estrangeres havien acordat no evacuar aquesta població per tal d'evitar als seus representants l'infam que els esperava al Gijón antifeixista.

Als consols de Gijón s'han indignat i han signat tota una protesta en la qual consta el reconeixement més cordial a les factilitats i fraccions que totora han rebut de les autoritats i milícies lleials a la causa republicana.

Però a Aranda no li ve d'un pam. Les delicadeses dels feixistes tenen tan poc gruix, que no resisten ni el respecte a tot el cos consular encoratjat a Oviedo.

AL FRONT D'EXTREMADURA

Aqueixa metralladora, ben emplaçada al reduït enemic, dificultava l'avanç de les nostres forces i ens feia fer baixes. Calgué organitzar un audaç cop de mà per tal d'apoderar-se'n. Finalment ha caigut a mans de les forces republicanes. Veieu amb quina satisfacció és examinat el trofeu pels milicians i els obrers.

(Universal.)

VISCA LA REPUBLICA!!!